

ENERGIAA TYÖHÖN s. 4

ELÄMÄNTARINAA
RAKENTAMASSA s. 9

BIOPERHEIDEN PÄIVÄT

s. 8 ja 20

PERHEHOIDON PÄIVÄT

s. 11

VESIKANSAN PELISÄÄNNÖT

s. 16

APKL ry:n toiminnan päämäärä ja tavoitteet

Liiton päämäärä on tukea jäsenperhekoteja tarjoamaan korkealaatuisia lasten sijaishuoltopalveluja sekä toimia tiiviissä yhteistyössä muun lastensuojelukentän kanssa alan yleisen toimintaedellytysten parantamiseksi.

Toiminta-ajatuksena on suorittaa prosessinomaista jatkuvaan arviointiin perustuvaa laatutyöskentelyä toimimalla yhteistyöelimenä jäsenperhekotien välillä sekä osallistumalla aktiivisesti yleiseen lastensuojelualan laadulliseen kehitys- ja yhteistyöhön.

Toiminnan tavoite on toimia yhteistyöelimenä niin, että kussakin jäsenperhekodissa mahdollistuisi laadukkaan hoitotyön edellytys: asianmukaisissa toimitiloissa toimiva ja vanhemmuuteen sitoutuneen, ammattikoulutetun ja kokeneen henkilöstön omaava perhekoti, jolla on motivaatio ja riittävät voimavarat toimia lapsen edun ja eheytävän kehityksen toteutumiseksi.

Liitto toimii entistä systemaattisemmin ja keskitetymin palvelu- ja yhteistyötahona suhteessa jäsenperhekoteihin sekä muihin lastensuojelutahoihin ja -viranomaisiin.

Koko jäsenperhekotikenttää koskevien liittokokous- ja koulutustapahtumien lisäksi toteutetaan pienemmässä mitakaavassa alueellista verkostoitumista mm. lautupiirien muodossa sekä ollaan läheisessä yhteistyössä lastensuojelualan yhteisöjen ja viranomaisten kanssa.

WWW.APKL.FI

AMMATILLINEN PERHEHOITO-ESITTEET

Ammatillinen perhehoito esittyy tiiviissä tietopakettissa. Esitettä saa pyydettyä lautupiirivastaavilta, hallituksen jäseniltä tai toimistopalvelujen Sarilta.

LAPSEN OIKEUKSIEN ASiantuntija

Lakimiespalvelut Aavalex / OTK Kati Saastamoinen tarjoaa vahvalla asiantuntemuksella ja kokemuksella lapsen oikeuteen ja lapsen suojeluun liittyvää juridista konsultaatioapua ja juridisia koulutuksia Ammatillisten perhekotien liiton jäsenille.

Aavalexin palvelut toimivat lainmukaisuuden takaamisen ohella myös arjen voimavarana. Jokaisen oman alansa ammattilaisen päivitetty tiedot ja taidot takaavat työn laadun ja tehokkuuden. Hallinnan tunne auttaa meitä myös saavuttamaan tavoitteemme paremmin, jaksamaan työssämme ja saamaan siitä iloa.

OTK Kati Saastamoinen on toiminut lastensuojelun juristina vuodesta 2005 alkaen sekä ollut kouluttajana lukuisissa lapsi- ja sosiaalioikeuden koulutustilaisuuksissa ja seminaareissa. Kati Saastamoinen on julkaisut myös kaksi kirjaa: Lapsen asema sijaishuollossa, josta viimeisin uudistettu painos ilmestyi 2010 sekä Lapsen suojelu - viranomaisten ja muiden toimijoiden välisenä yhteistyönä (2016).

PALVELUT:

JURIDINEN KONSULTAATIO:

Lakimiespalvelut Aavalexin juridinen lapsen oikeuksia ja lastensuojelua koskeva konsultaatio tapahtuu joko kirjallisesti taikka sähköpostitse / puhelimitse erikseen sovittuna aikana.

KONSULTAATION HINNASTO:

Kirjallinen konsultaatio: **137 € / tunti** (+alv. 24%)
Yksittäinen puhelin- / sähköpostikonsultaatio: **75 € / puhelu tai sähköposti** (+alv. 24%)

TILAUSKOULUTUKSET:

Lakimiespalvelut Aavalexin tilauskoulutus antaa mahdollisuuden räätälöidä juuri Teidän perhe- kotinne tarpeisiin sopivan koulutuksen itse haluamallanne sisällöllä. Koulutuksen kokonaisuudessa huomioidaan perhekodin kaikki toiveet jokaista yksityiskohtaa myöten.

Pyydä tilauskoulutuksesta tarvittaessa tarjous!

Syyspäivät 2017

Vantaan Flamingossa
30.10.- 1.11.2017

Ohjelmassa yhteistä tekemistä sekä pikkujoulu. Kutsu lähetetään jäsenille sähköpostitse. Tervetuloa!

Aina voidaan tehdä paremmin!

YHTEYSTIEDOT:
OTK Kati Saastamoinen
044 - 974 74 56
kati.saastamoinen@aavalex.fi
PL 80, 02771 Espoo

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

Kiitokset kaikille luottamuksesta tulla jo kolmatta kertaa valituksi puheenjohtajaksi tähän upeaan ammatillista perhehoitoa kehittävään joukkoon.

Vuotta 2017 mennään ja suureksi ilokseni voin todeta, että liittomme on saanut jalansijaa kovastikin mm. erilaisissa työryhmissä. Tällaisista työryhmistä merkityksellisimmiksi koen itse yhden hallituksen kärkihankkeista, joka on lasten ja perheiden palveluita uudistava LAPE- muutosohjelma. LAPE:n etenemisvauhti oli melkoisen kova, mutta kaikeksi onneksi yhteistyöhön kannustava. Itse toimin perhehoidon työryhmän jäsenenä ja sain olla mukana kehittämässä ja kehittymässä perhehoidon saralla. LAPE-työskentely päättyi vuodenvaihteessa ja myös loppuraportti onkin jo valmis kaikkien tutustuttavaksi.

Toiseksi työryhmäksi nostaisin Hyvä perhehoito -työryhmän, joka oli STM:n kokoama työryhmä uudistuneen perhehoitolain avaamiseksi. Myös tässä ryhmässä huomasin, kuinka tärkeätä osallisuus on. Pystymme liittona olemaan mukana vaikuttamassa ja mukanaolo työryhmässä on tuonut mukanaan mm. sen, että ammatillinen perhehoito on nostettu erillisenä osana esiin omine vaatimuksineen ja laatuksineen.

Kehittämistyötä ja yhteistyötä lasten perhehoidon osalta jatketaan ja pyritään osaltamme vastaamaan myös erilaisiin haasteisiin, joita yhteiskunnassamme tällä hetkellä myllertää.

*Ihanaa kevättä ja aurinkoista kesää kaikille,
puheenjohtaja Jaana Metsänen*

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan palsta.....	3
Energiaa työhön - Syyspäivät Vierumäellä.....	4
Terveisiä Kuusamosta - Pohjoinen laatupiiri ...	5
Työntekijäkoulutus Oulussa - Psykososiaalinen työhyvinvointi lastensuojelutyössä	6
Bioperheiden päivät 2016	8
Elämäntarinaa rakentamassa	9
Perhehoidon päivät 2016	11
Me ollaan sankareita kaikki	12
Parisuhde on työkalu	14
Pelissäannot auttavat kasvatuksessa koulussa, kotona ja harrastuksissa	16
Erilainen laatupiiri.....	17
Perhekodista ehjempänä elämään	18
Bioperheiden päivät 2017	20
APKL ry:n jäsenperhekodit 2017.....	21
Mikä on ammatillinen perhekoti.....	Takakansi

www.apkl.fi-sivustolla voit jäsenenä mm.

- ilmoittaa vapaista hoitopaikoista perhekodissanne tai niissä tapahtuvista muutoksista
- ilmoittaa muutoksista yhteystiedoissanne
- ladata liiton logot käytettäväksi esim. kotisivuillanne

Liiton sivuilta löytyvät myös:

- jäsenperhekotiemme vapaat hoitopaikat
- liiton toimihenkilöiden yhteystiedot
- laatupiirivastaavien yhteystiedot
- koulutusvastaavien yhteystiedot
- sähköinen jäsenhakemuslomake
- jäsenyyskriteerit
- liiton säännöt
- kaikkien jäsenperhekotien yhteystiedot

Amppli – Ammatillisten perhekotien liitto ry jäsenjulkaisu
Painosmäärä: 800 kpl
Taitto: MPT-palvelut Ky
Painopaikka Arkmedia Oy, Tampere 2017
Jakelu: Ammatilliset perhekodit ja lastensuojelualan yhteistyötahot

VAPAA HOITOPAIKAT
ILMOITETAAN
VERKKOSIVUILLA
WWW.APKL.FI

Energiaa työhön

Päivät alkoivat keilauksella. Meidän laa-
tupiirimme oli varannut ison mökin, jos-
sa yhteisöllinen ilmapiiri oli voimauttava
illan pimeillä hetkillä. Mökissä paran-
nettiin maailmaa, perhehoitoa ja jaettiin
kokemuksia.

Aamulla aloitimme yhteisellä aamu-
venyttelyllä ja syvennyimme puheen-

johtajan tuntiin. Keskustelu oli avointa
ja hyvin vuorovaikutuksellista. Jokainen
sai kertoa vapaasti mielipiteitään ja toi-
veitaan APKL:n toiminnasta ja tulevai-
suudesta. Yhdessä totesimme, että am-
matillisille perhekodeille tulee olemaan
tulevaisuudessa paljon tarvetta.

Puheenjohtajan tunnin jälkeen jakau-

duimme kolmeen ryhmään ja pääsimme
nauttimaan rentoutuksen tuomasta rau-
hasta. Ruokailut täydensivät hyvää oloa
ja tietysti parasta oli se, ettei itse tarvin-
nut kokata, niin kuin aina arjessa. Ruoan
jälkeen osa lähti kampaajalle ja osa hie-
rontaan. Itse osallistuin liikuntaan, jossa
sain nauttia kauniista luonnosta frisbee-
golfradalla. Siellä mukavassa porukas-
sa heitellessä ei arjen asiat edes käyneet
mielessä.

Sen jälkeen saimme nauttia vapaa-
ajasta, jonka käytimme mieheni kanssa
porealtaassa nauttien veden lämmöstä
ja rauhasta. Illallisen jälkeen trubaduu-
ri ilahdutti iltaamme ja jatkoimme mu-
kavan illan jälkeen illan viettoa mökillä,
jossa tunnelma oli rennon kotoisaa. Ilta
oli hyvin vertaistuellinen. Paransimme
lastensuojelua ja nautimme laadukkais-
ta vitseistä, joita nauroimme vielä koto-
nakin.

Totesin, että vertaistuki on minul-
le voimaa, iloa ja lohtua antavaa. Olen
ylpeä siitä että kuulun tähän ainutlaa-
tuiseen APKL:n ryhmään, jotka kaikki
jakavat oman elämänsä, perheensä ja ko-
tinsa niin monen lapsen kanssa haastavi-
ne kuvioineen.

Aamulla jatkettiin ohjelmaa arvo-
harjoituksilla ja eläydyttiin värien kaut-
ta jokaisen yksilöllisiin ominaisuuksiin,
ihmisenä, ystävänä, työntekijänä ja puo-
lisona.

Lopuksi pelasimme jalkapalloa ja oli
ihanaa huomata kuinka iloisena ja hy-
vässä hengessä kaikki siihen osallistui-
vat.

Iso kiitos teille kaikille yhteisistä päiväis-
tä, nähdään taas...

Terveisiä Kuusamosta

Syysloman alussa, 22.10.2016, saapui Oivankiin Ammatillisten perhekotien liiton pohjoisen laatupiirin neljä perhekotia: Rantakokon perhekoti, Kylmäsen perhekoti ja Koiramäen perhekoti sekä Turulan perhekoti. Matkassa oli 18 lasta ja 8 vanhempaa.

Toivoimme, että lapset ja nuoret tutustuisivat toisiinsa ja viettäisivät mukavaa aikaa Oivangissa. Mukavaa tekemistä olikin luvassa aina 25.10.2016 asti.

Lauantaina oli heti tarjolla päivälli-

nen. Pääsimme majoittumaan ja saunaan. Saunan jälkeen kaikilla oli vielä omaa ohjelmaa.

Sunnuntaina lähdettiin aikaisin Nurminiemen ratsutilalle Kuusamoon. Kokeneet ratsastajat lähtivät maastoon. Loput ratsastajat jäivät ensin ratsastamaan maneesille ja sitten lähtivät ulos. Kodassa oli mukava lämmitellä ja paistaa makkaraa sekä juoda mehua ja kahvia. Loppupäivänä kukin toteutti omaa ohjelmaansa. Aika moni lähti uimahalliin.

Maanantaina pääsimme kokeilemaan melontaa, jousiammuntaa ja köysirataa. Pienillä oli omat ohjelmat kuten ”Sekaisin Salista -toiminta”. Illalla oli liikuntaa sekä isoille ja pienille.

Tiistaiamuna oli vielä Paintball-sota isoille. Pienille oli liikuntaa salissa. Lounaan jälkeen kotimatka alkoi. Kiitämme Oivangin henkilökuntaa ja Nurminiemen ratsutilaa!

Nuoret ja lapset tutustuivat toisiinsa yllättävän helposti ja saivat tärkeää vertaistokokemusta, joka oli lähtöajatuksena tälle reissulle. Meille vanhemmille oli myös mukava tutustua toisten perhekotien lapsiin ja nuoriin. Kaikki olivat tosi mukavia! Teinitkin osallistuivat yhteiseen toimintaan innolla. Jalkapallo, sähly, polttopallo ja pimeäpiilo saivat isot ja pienet mukaan.

Yhteinen kotailtapala lätynpaistoinen pilkkopimeässä metsässä oli mukava ja jännittäväkin kokemus. Pelihuoneessa yhteiset ilmakiekko, pöytäjalkapallo ja biljardi houkuttivat innokkaimpia pitkiin pelituokioihin. Kokemus oli varmaan antoisa puolin ja toisin. Onneksi säätkin suosivat meitä.

Melonta toteutettiin Suomen suurimmalla kanootilla, johon mahtuu kerrallaan yli kymmenen melojaa. Joitakin kanoottiin nouseminen jännitti, mutta kaikki kuitenkin rohkaistuivat mukaan. Yhteistyöllä saatiin kanootti liikkeelle toiminnanohjaajan pitäessä perää.

Reissun tunnelma oli positiivinen, riitoja tai muutakaan erimielisyyttä ei ilmennyt. Iltaisin kaikki rauhoittuivat huoneisiinsa ajallaan. Kokemuksen perusteella voimme suositella vastaavaa muillekin.

jatkuu seur. sivulla

Pyysimme nuorilta ja lapsilta palautetta ja tässä sitä tulee:

- Uusia kavereita, Paintball -sota, yöpyminen, aikataulut ja pelihuone.

- Ei ollut yhtään tylsää, mutta jalat tulivat kipeäksi.

- Reissussa mukavinta oli kanootilla soutaminen, jousiammunta ja luonnossa oleminen. Koko reissu yllätti minut monipuolisesti, vaikka epäilin hieman. Voisin jopa lähteä uudestaan, jos tulisi mahdollisuus.

- Minusta koko reissu oli kiva. Jousiammunta oli siistiä ja Paintball oli jän-

nää. Paikka oli hieno ja ihmiset olivat kivoja.

- Ruoka oli hyvää, Paintball oli kivaa, tekemistä oli koko ajan – ei tylsiä hetkiä.

- Jousiammunta oli kivaa, Maisemat mahdollavat – sydän jää tänne. Aika meni nopeasti. Kaikin puolin mahtava reissu!

- Kaikki lähtis uudestaan, jos olisi mahdollisuus.

- Mukavat ihmiset, hyvää ruokaa, koko reissu oli hyvä.

- Oli todella mukavaa ja aktiviteetteja oli sopivasti – ei tullut tylsää missään vaiheessa. Ruoka oli hyvää. Kauniit mai-

semat! Melonta, issikkamaasto ja Ruka. Lähtisin uudelleenkin! Oli mukavaa tutustua uusiin ihmisiin.

- Toiminta salissa oli jännittävää. Oli mukava tutustua uusiin kavereihin. Haluisin tulla toistenkin tällaiselle retkelle.

- Retki Oivangissa oli onnistunut. Kaikki olivat hienosti mukana toiminoissa. Hyvä ja rento tunnelma. Aikataulut sopivat. Naurua ja iloa riitti.

Ehdottomasti Oivankiin uudestaan, eikä niin!

● Pohjoinen laatupiiri

VOIN(KO) HYVIN TYÖSSÄNI -KOULUTUS OULU 14. – 15.2.2017

APKL:n työntekijäkoulutus järjestettiin tällä kertaa Oulussa. Kouluttajana toimi Jaana Leino Muhokselta, joka on koulutukseltaan kuntoutuksen ohjaaja (yamk), perhe- ja paripsykoterapeutti (Valvira), voimavarakeskeinen työnohjaaja (STOry), nuorisotoiminnan ohjaaja sekä yrittäjä. Koulutuksen tavoitteena oli antaa tietoa työhyvinvoinnista ja siihen vaikuttavista tekijöistä sekä antaa mahdollisuus tarkastella henkilökohtaista työhyvinvointia. Koulutus oli onnistunut ja voimaannuttava. Osallistujat kokivat päässeensä aiheen ytimeen ja saaneensa eväitä arjen työhyvinvointiin. Lämpimät kiitokset kouluttajalle ja osallistujille!

● Jaana Leino, työnohjaaja

Psykososiaalinen työhyvinvointi lastensuojelutyössä

Kun lähes 30 vuotta sitten tulin sosiaalisen kuntoutuksen alalle, lähestyttiin työhyvinvointia ainoastaan fyysisen työkyvyn näkökulmasta. Tuolloin tärkeimpinä tarkasteltavina asioina olivat ergonomiset seikat, kuten työpöydän korkeus, istuimen sopivuus istujalleen ja jalkojen tuki istuessa. Tärkeitä asioita nekin, mutta jo tuolloin ihmettelin niiden painoarvoa työkyvyille. Enhän omassa ohjaajan työssäni istunut työpöydän ää-

rellä kuin harvoin. Mielestäni fyysisellä työkyvyllä ei ollut niin suurta vaikutusta omaan työssä jaksamiseen kuin on työssä tulevilla psyykkisillä, henkisillä vaatimuksilla tai kuormituksella. Puhuttiin kyllä työssä jaksamisesta, mutta ei juurikaan tarkasteltu tai pohdittu sen edistämistä, siihen vaikuttavia tekijöitä tai sen kehittämistä. Tuosta ajasta on menty työhyvinvoinnin tarkastelussa eteenpäin kaikilla kasvatus-, terveys- ja sosiaalia-

loilla. Enää työkykyisyyttä ei nähdä pelkästään fyysiseen työkykyyn kohdentuvana toimintana, vaan sitä tarkastellaan kokonaisvaltaisen työhyvinvoinnin näkökulmasta.

Työterveyslaitos määrittelee työhyvinvointia monien osien summaksi, jolloin ammattitaitoiset työntekijät ja työyhteisöt tekevät tuottavaa, turvallista ja terveellistä työtä hyvin johdetussa organisaatiossa. Tämä tapahtuu työn ar-

jessa. Työntekijät ja työyhteisö kokevat työn mielekkääksi ja palkitsevaksi sekä omaa elämänhallintaa tukevaksi. Sen osa-alueita ovat ammattitaito ja osaaminen, terveys ja työkyky, työ ja työolot, hyvä yhteistyö, johtaminen ja esimiestyö. Sitä ei tehdä siis pelkästään saunailloissa tai muissa tempauksissa, vaan pitkäjänteisesti erilaisin keinoin. Oma kokemus on, että me työntekijät odotetaan usein työnantajan toimia työhyvinvoinnin edistämiseksi, vaikka se on työntekijöiden ja -antajien yhteistyötä ja toimintaa esimerkiksi henkilöstön, työympäristön, työyhteisön, työprosesien ja johtamisen tasoilla. Tässä asiassa toimitaan työolojen ja -yhteisön kehittämisen ja osaamisen sekä työkykyä ylläpitävän ja edistävän toiminnan parissa niin henkilökohtaisessa kuin työyhteisön elämässäkin, jossa työterveyshuolto ja työnohjaus ovat oivia kumppaneita. Työhyvinvointi on myös yksilöllinen kokemus, jossa herkästi painottuu työyhteisön ihmissuhteet ja työntekijän oma ammattitaito. (Sosiaali- ja terveysministeriö, Työterveyslaitos.)

Työhyvinvointia edistetään tai ylläpidetään lastensuojelutyössäkin vaikuttamalla yllä kuvattuihin asioihin. Tällä työllä on luonnollisesti omat erityispiirteensä. Työssä painottuvat psykososiaalisen työhyvinvoinnin tekijät. Psykososiaalisilla työhyvinvoinnin tekijöillä tarkoitetaan samanaikaisesti toteutuvia työn psyykkisiä ja sosiaalisia työhyvinvoinnin tekijöitä. Psyykinen työhyvinvointi on yksilöllistä kokemusta työn vaatavuudesta ja omien voimavarojen yhteneväisyydestä. Sosiaalinen työhyvinvointi puolestaan koostuu ihmisten välisistä suhteista ja heijastuu sekä yksin että ryhmässä työskentelyyn. Lastensuojelutyö on haastavaa, joka vie voimavaroja, mutta on silti palkitsevaa ja tärkeää. Sen työntekijät kokevat, että työn merkitys ja vaikuttavuus ovat voimavaroja, mutta ovat voimavaroina myös paradoksi. Lastensuojelutyössä kuormittavia tekijöitä tutkitusti ovat asiakkaiden ja heidän ongelmien kohtaaminen, lasten

Jaana Leino, työnohjaaja (STOry)
perhe- ja parispykoterapeutti (Valvira),
yrittäjä
muutosmatka – Jaana Leino
www.muutosmatkajl.fi
p. 040 – 931 7212

hädän ja kärsimyksen näkeminen, asiakkaiden monenlaisten tunteiden vastaanottaminen sekä ammatin huono julkisuuskuva ja arvostuksen puute, kiire ja aikapaine sekä ristiriitaiset työntekijään kohdistuvat vaatimukset ja odotukset. Työhyvinvointia tukevia voimavaroja löytyy merkityksen ja vaikuttavuuden lisäksi organisaatiosta, ryhmähengestä, omasta elämänhallinnasta ja esimiestoiminnasta. (Elo 2007, Hersio & Tuhkio 2011, Herranen 2004, Reinikainen 2012.)

Työhyvinvointiinsa voi vaikuttaa henkilökohtaisesti toimimalla vastuullisesti mm. seuraavien teemojen parissa; omaan työn hallintaan vaikuttaminen, opiskelu tai ammattitiedon ylläpito, ammattitaidon ylläpito/edistäminen ja työkokemuksen hyödyntäminen, huolehtimalla itsestään sekä omasta fyysisestä ja psyykkisestä terveydestään, työtehtävien rajaamisella esim. aikatauluttamalla, reflektoimalla omia työmenetelmiä tai tapahtumia työyhteisössä sekä huolehtimalla omasta osuudesta työyhteisön toimivuuden ylläpidossa ja edistämisesä. Koko työyhteisön työhyvinvoinnin ylläpidon vinkit voisivat olla esim.: säännöllinen työnohjaus, työntekijöiden/-yhteisön lisäkoulutus ja työyhteisön kehittäminen osallistaen koko työyhteisö. Työhyvinvoinnista huolehtimisessa työyhteisössä on tien näyttäjän rooli työnantajalla. Tätä tien näyttämisen roolia

voi myös työntekijä pyytää työnantajaa ottamaan huomioon joko työnantajan arvojen ja/tai strategian mukaan. Innostava, työntekijöidensä psykologisesta ja sosiaalisesta pääomasta huolehtiva työnantaja pitää samalla huolta yrityksensä menestyksestä, imagosta ja tuottavuudesta.

Koen itse lastensuojelutyön paradoksin olevan työn tekemistä epätoivon ja toivon välimaastossa. Ajattelen, että niin kauan, kun työ on yhteisesti toivonylläpitämistä, säilytään työhyvinvoinnin puolella.

Lähteet:

Elo, A-L. 2007. Työ ja organisaatiopsykologian ry:n vuosikirja.

Herranen, T. 2004. Työhyvinvointi lastensuojelun sosiaalityössä. Pro Gradu -tutkielma. Tampereen yliopisto.

Hersio, O-P.& Tuhkio, T. 2011. Perioperatiivisen sairaanhoitajan työhyvinvointi.

Psykososiaalinen työympäristö ja kuormitustekijät. Työturvallisuuskeskus. [https://ttk.fi/etusivu_\(vanha\)/asiantuntija-_ja_toimistotyö/kuormittumisen_hallinta/psykososiaalinen_tyoymparisto](https://ttk.fi/etusivu_(vanha)/asiantuntija-_ja_toimistotyö/kuormittumisen_hallinta/psykososiaalinen_tyoymparisto). Hakupäivä 2.5.2017.

Reinikainen, K. 2012. Työhyvinvointia tukevat voimavarat lastensuojelutyössä. Pro Gradu -tutkielma. Lapin yliopisto.

Tietoa ja tutkimuksia työhyvinvoinnista. Sosiaali- ja terveysministeriö. <http://stm.fi/tietoa-tyohyvinvoinnista>. Hakupäivä 17.4.2017.

Työhyvinvointi. Sosiaali- ja terveysministeriö. <http://stm.fi/tyohyvinvointi>. Hakupäivä 17.4.2017.

Työhyvinvointi. Työterveyslaitos. <https://www.ttl.fi/tyoyhteiso/tyohyvinvointi/>. Hakupäivä 17.4.2017.

Mia Kylmänen

BIOPERHEIDEN
PÄIVÄT
VUOKATTI
2016

APKL:n bioperheiden päville Sotkmoon Vuokatin urheiluopistolle kokoon-tui iloinen joukko perhekotivanhempia omine lapsineen.

Niin lasten kuin aikuistenkin odotukset olivat korkealla, yhteistä aikaa oman perheen kanssa, tapaamisia, mukavaa tekemistä ja vähän lellintää. ”Karkkia ja kavereita” oli yksi kiteyttänyt päivien odotukset. Kaikkea tätä saatiin, ja muutakin.

Perhekotiväelle jo perinteisesti, päivät aloitettiin keskiviikkoiltana keilaamalla. Lapset tutustuivat toisiinsa iloisen tekemisen merkeissä, ja heti huomattiin, että lauma tunsi keskenään sanatonta yhteenkuuluvaisuuden tunnetta. Kaveri tietää juttuja, joita muut kaverit koulussa tai harrastuksissa eivät tiedä. Kommentti, katse ja olankohautus, aina ei tarvita edes sanoja.

Torstaina aamusta lapset pääsivät ker-toilemaan Unskille tärkeitä asioitaan. Unski, eli Unto Matinlompola, on rova-niemeläinen kouluttaja, sosiaalityönteki-jä ja työnohjaaja. Unski kertoili hauskoja juttuja ja kyseli kuulumisia. Sitten ilta-

päivällä Unskin kanssa pääsivät juttelemaan aikuiset, huolistaan ja lasten kuulumisista. Lapsille oli siksi aikaa palkattu rohkea urheiluleikkikitoikion vetäjä opistolta.

Siitä kiiruhdettiin sitten Angry Birds-puistoon, jossa puristettiin mehut niin lapsista kuin aikuisistakin. Illaksi rauhoituttiin rantasaunalle porisemaan. Rohkeimmat kävivät avannossa ja uskaliimmat paistoivat dieettimakkaraa normaalmakkaran sijaan.

Seuraavana aamuna kokoonnuttiin vielä jumppasaliin kokoamaan päivien anti ja suunnittelemaan tulevaisuutta. Mutta koska mukana oli myös Lauri, saimme myös ratkiriemukkaat judotreenit ja vielä kerran hien pintaan!

Kuitenkin ehdimme sen verran yhdes-sä jutella, että päätimme kokoontua vuoden kuluttua uudelleen. Koettu me-henki, yhteenkuuluvaisuuden tunne ja niin lasten kuin aikuistenkin toisiltaan saama tuki ja ystävyys ovat voimavara, jonka arvoa ei pysty riittävästi kuvailemaan.

Meidän perhekotivanhempien omat

lapset eivät ole valinneet perhekotityötä osakseen, vaan me olemme sen heille antaneet. He ovat osa perhekotia, elävät rinta rinnan sijoitettujen lasten kanssa. He tietävät, että kaikki eivät voi asua omissa kodeissaan, he tietävät myös sen, että lapsi voidaan jättää heitteille tai pahoinpidellä. He joutuvat käsittelemään asioita, joita keskivertolapsi ei joudu koskaan kohtaamaan. Äitinä tämä totuus on raskas kantaa, olenhan itse asettanut lapseni tuohon asemaan.

Tuota tunnettaakkaa helpottaa samassa tilanteessa olevien perheiden kohtaaminen. Keskustelut ja tunteiden auki puhuminen, kokemusten vertailu ja yhdessä pähkäileminen, niin lapset kuin aikuisetkin käyttivät tilanteen hienosti hyväkseen. Työhön ja arkeen palattiin voimaantuneina, iloisina ja lellittyinä. Olemme myös helpottuneita Unskin antamasta palautteesta. Ihan täyspäisiä, jopa keskivertoa fiksumpia lapsia meillä tuntuu olevan!

Iso kiitos Ammatillisten Perhekotien liitolle.

● Anne Marttiin ja Jaana Vanhatalo

Isak Dinesen (Karen Blixen) kuvaa kuinka ”Kaikki surut voidaan kestää, jos ne voidaan liittää osaksi tarinaa”. Tämä ajatus liittyy lastensuojelun lasten elämäkokemuksiin. Lapsella, jonka lapsuus on ollut vaikeiden kokemusten sävyttämä, on aikuisen avustamana mahdollisuus lähteä tutkimusmatkalle omiin elämäkokemuksiinsa. Kodin ulkopuolelle sijoitetun lapsen rinnalla kulkevat aikuiset, niin biologisen perheen jäsenet, suku, ystävät, sijaishuoltopaikan aikuiset kuin lastensuojelun työntekijätkin voivat parhaimmillaan olla lapsen elämäntarinan kuulijoita ja rakentajia. He voivat olla tarjoamassa lapselle mahdollisuutta rakentaa sellaista kertomusta omasta elämästään, jonka kanssa hänen on helpompi elää. Kokemukset turvallisen aikuisen läsnäolosta, välittämisestä ja turvasta sekä vaikeiden asioiden jakamisesta, voivat olla kantamassa lasta merkityksellisellä tavalla myös tulevaisuudessa.

Elämäntarinat tutkimuksen kohteena

Mikkelin ammattikorkeakoulun sosiologi YAMK –opiskelijoina perehdyimme opinnäytetyössämme lastensuojelun sijaishuollossa asuvien lasten elämäntarinoihin. Kiinnostuksemme aiheeseen on syntynyt työelämän kokemusten kautta kuullessamme lasten ja aikuisten kertomia tarinoita eletystä elämästä, kokemuksista ja muistoista. Haluamme opinnäytetyömme kautta olla osaltamme tukemassa lapsen ja perheiden kuulemistä ja osallisuutta sosiaalihuollon palvelujärjestelmässä.

Opinnäytetyömme tarkoituksena oli selvittää, millainen on lastensuojelun sijaishuollossa asuvan lapsen elämäntarina sekä millaiseksi tarina rakentuu yhdessä läheisen ihmisen kanssa kerrottuna. Laadullisen opinnäytetyömme aineisto kerättiin kolmivaiheisella elämänkerrallis-narratiivisella BNIM-

Elämäntarinaa rakentamassa

Näkökulmia sijaishuollossa asuvan lapsen elämäntarinaa

haastattelulla (Biographic-Narrative Interpretive Method). Työssä haastatettiin sekä sijaishuollossa asuvaa lasta että hänen läheiseksi kokemaansa aikuista. Lasta ja aikuista haasteltiin ensin kumppakin erikseen ja lopuksi toteutettiin elämäntarinaa kokoava haastattelu yhdessä lapsen/lasten ja aikuisen kanssa.

Työn aineistosta piirtyi samantyyppinen kuva kuin lastensuojelun parissa tehdyissä aiemmissa tutkimuksissa, joissa lasten elämäntarinoiden on havaittu usein olevan vaikeuksien sävyttämiä. Tarinoista huokui kuitenkin myös positiivisuus, ilo ja toiveikkuus. Lapsen ja aikuisen yhteinen elämäntarinatyöskentely lisäsi lapsen tietoisuutta hänen elämänsä kulkuaan liittyvistä tapahtumista. Yhteisessä kerronnassa lapsen elämäntarinasta muotoutui aiempaa johdonmukaisempi ja kronologisempi. Merkittävänä tutkimustuloksena pidämme lapsen elämäntarinan täydentymistä lapsen ja aikuisen yhteisessä haastattelussa. Havaitimme valitsemamme tutkimusmenetelmän soveltuvan hyvin sellaisenaan käytettäväksi elämäntarinatyöskentelyn työmenetelmäksi niin lastensuojeluun kuin yleisestikin sosiaalialan kentälle. Menetelmä tarjoaa mahdollisuuden tuoda esiin omista lähtökohdista vapaamuotoisesti kerrottuja elämäntarinoita.

Alkuperheen läsnäolo lapsen elämäntarinatyöskentelyssä

Pidämme elämäntarinatyöskentelyn mahdollistamista sijaishuollossa asuvalle lapselle erittäin tärkeänä. Elämänta-

rinityöskentelyn avulla lapsen on mahdollista muodostaa elämästään eheämpi kertomus sekä hyväksyä oma elämäntarina sellaisena kuin se on. Sijaishuollossa asuvan lapsen elämäntarina on usein pirstaleinen ja tulevaisuus voi näyttää kaoottiselta. Lapsen käsityksiin omasta itsestä vaikuttaa voimakkaasti se, millaisen kokonaiskuvan hän muodostaa elämästään.

Aikuisten vastuulla on tarjota lapsen elämäntarinan työstämiselle aktiivisesti mahdollisuuksia. Lapsen kuullessa elämänsä historiaansa liittyviä tarinoita itselleen tärkeiden aikuisten kertomana, on hänellä mahdollisuus muodostaa elämäntarinaansa uudella tavalla. Kun lapsi kokee olonsa turvalliseksi, hän kertoo usein mielellään tarinoita elämästään. On tärkeää, että tarinoille on kuulija, jotta tarinat pysyvät elävinä lapsen mielessä. Jollei tarinoita kuulla tai niitä ei ole lupa kertoa, ne vähenevät, loppuvat tai muuttuvat piilotetuimmiksi.

Oleellista on saada sijaishuollossa asuvan lapsen elämäntarinatyöskentelyyn mukaan lapsen biologisia vanhempia tai muita lapselle läheisiä aikuisia. Parhaimmillaan lapsen, alkuperheen ja sijaishuoltopaikan aikuisten välisessä yhdessä työskentelyssä on kyse siitä, että kaikki lapsen elämään kuuluvat aikuiset sallivat hänelle elämäntarinan, jossa alkuperheen ja sijaishuoltopaikan tarinoiden ei tarvitse sulkea toisiaan pois. Tällöin lapsella on lupa tuoda sijaishuoltopaikkaan oman elämänsä siihenastinen tarina muistoihin, tunteisiin, tapahtumisiin ja ihmisineen.

Elämäntarinallinen työskentely syventää lapsen oman elämän ymmärtä-

misen lisäksi lapsen ja aikuisen välistä vuorovaikutussuhdetta sekä luo yhteistä sosiaalista tilaa ja yhteenkuuluvuutta. Elämäntarinaratöskentelyn kautta kodin ulkopuolella asuvalla lapsella ja hänen biologisella vanhemmalla tai muulla läheisellä aikuisella, on mahdollisuus saada suhteeseensa korjaavia kokemuksia. Lisäksi elämäntarinaratöskentely voi lisätä yhteistä ymmärrystä lapsen, lapsen alkuperheen ja sijaishuoltopaikan aikuisten välille. Kokonaisemman elämäntarinan kautta lapselle mahdollistuu yhä laajempi kuva tarinastaan, jossa hänellä on paikkansa osana niin biologisen perheen ja sukunsa tarinaa kuin myös sijaishuoltopaikan tarinaa. Lapsen tarinan kuuleminen ja työstäminen voi olla myös lapsen biologiselle vanhemmalle tai muulle läheiselle aikuiselle uusi tärkeä havahtumisen paikka, joka voi johtaa myös hänen oman elämäkertansa työstämiseen.

Aikuisten kannustuksesta huolimatta lapsi voi olla valmis hahmottamaan elämäntarinastaan vain pintaraapaisun. Tähänkin lapsella on oltava oikeus. Mahdollisesti lapsi voi joskus myöhemmin jatkaa tarinansa käsittelyä pintaa syvemmälle. Toisaalta elämäntarinaratöskentely ei aina ole mahdollista lapsen alkuperheen kanssa. Lapsen kanssa työskentelevien aikuisten vastuulla onkin erottaa, milloin alkuperheen kanssa toimiminen romuttaa lapsen rakentamassa olevaa hyvää ja milloin puolestaan tukee sitä.

Osallisuus osaksi sijaishuollon arkea

Yleisesti voimme todeta, että lastensuojelun palveluita olisi kehitettävä siten, että työskentely sijaishuollossa asuvien lasten ja heidän läheistensä välillä mahdollistuisi. Lapsen ollessa sijoitettuna kodin ulkopuolelle, on mielestämme sijaishuoltopaikan aikuisten sekä sosiaalityöntekijöiden velvollisuutena tukea lapsen ja hänen alkuperheensä sekä muiden läheisten suhteita, aina kun sen voidaan ajatella olevan lapsen edun mukais-

ta. Kun nämä suhteet pysyvät elävinä, tarjoutuu lapselle mahdollisuus olla osa biologista perhettä ja sukuaan, ja tätä kautta rakentaa omaa identiteettiään ja elämäntarinaansa. Ajattelemme sijaishuoltopaikan aikuisten ja lasten läheisten välisen yhteistyön voivan osaltaan tukea myös vanhemman kuntoutumista. Vanhemman kuntoutuminen antaa puolestaan paremmat edellytykset perheen jälleenyhdistämiselle.

Työmme perusteella voimme rohkaita ja kannustaa perhekotien vanhempia ja muita aikuisia etsimään ja käyttämään keinoja, joiden avulla rinnakkaisvanhemmuutta lasten alkuperheen kanssa voidaan vahvistaa. Tällöin sijoitetun lapsen elämässä olevat suhteet biologisiin vanhempiin tai muihin läheisiin voivat kantaa lasta koko elämän ajan. Elämäntarinaratöskentely on yksi tapa tukea vanhempana olemista sijoitetun lapsen elämässä. Tällä tavalla voidaan tukea myös muita lapselle läheisiä suhteita. Ajattelemme, että toimiva, avoin kumppanuus lapsen biologisen perheen ja muiden läheisten kanssa lisää lapsen turvallisuuden tunnetta ja luottamusta elämän jatkuvuuteen.

Artikkelissa käytetyt lähteet:

Aaltonen, Teija 2011. Lastenkotilapsen elämäntarina eheämmäksi – Pelastakaa lapset ry:n Silta-projekti. Sosiaalityöntekijöiden kokemuksina. Tampereen yliopisto. Yhteiskunta- ja kulttuuritieteiden yksikkö. Sosiaalityön pro gradu -tutkielma. PDF-dokumentti. <https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/82317/gradu04860.pdf?sequence=1>. Ei päivitystietoa. Luettu 6.3.2016.

Bardy, Marjatta & Känkänen, Päivi 2005. Omat ja muiden tarinat. Ihmisyyttä vaalimassa. Vammala: Stakes.

Barkman, Johanna 2013. Lasten ja nuorten elämäntarinan äärellä. Teoksessa Bardy, Marjatta (toim.) Lastensuojelun ytimissä. Tampere: Terveystien ja hyvinvoinnin laitos, 273–283.

Barkman, Johanna & Janhunen, Tarja 2005. Lapsi syntyy syyskuun sateeseen. Teoksessa Heino, Tarja, Kekkonen, Marjatta & Känkänen, Päivi (toim.) Lapsuuden kudelmaa. Jyväskylä: Stakes, 121–131.

Eronen, Tuija 2012. Lastenkoti osana elämäntarinaa. Narratiivinen tutkimus lastenkodissa asuneiden kertomuksista. Tampereen yliopisto. Yhteiskunta- ja kulttuuritieteiden yksikkö. Väitöskirja. PDF-dokumentti. <https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/66881/978-951-44-8754-5.pdf?sequence=1>. Päivitetty 20.4.2012. Luettu 10.6.2015.

Hiltunen, Tarja 2015. Äitiys, huostaanotto ja voimaantumisen. Jyväskylän yliopisto. Kasvatustieteiden tiedekunta. Väitöskirja. PDF-dokumentti. http://www.voikukka.fi/images/Hiltunen_Tarja_vaitoskirja.pdf. Ei päivitystietoa. Luettu 26.8.2015.

Hurtig, Johanna 2006. Lasten tieto sosiaalisuuden haasteena. Teoksessa Forsberg, Hannele, Ritala-Koskinen, Aino & Törrönen, Maritta (toim.) Lapset ja sosiaalityö. Kohdattamisia, menetelmiä ja tiedon uudelleenarviointia. Jyväskylä: PS-Kustannus, 167–193.

Hyytiäinen, Riitta 2013. Lapsen todellistumisen huumeperheen kuntoutuksessa. Teoksessa Bardy, Marjatta (toim.) Lastensuojelun ytimissä. Tampere: Terveystien ja hyvinvoinnin laitos, 246–263.

Pitkänen, Miia 2011. Vastuun paikka! Vanhempien tukeminen lapsen huostaanotossa. Soccan ja Heikki Waris -instituutin julkaisusarja nro 26. PDF-dokumentti. http://www.socca.fi/files/1404/Vastuun_paikka!_Vanhempien_tukeminen_lapsen_huostaanotossa.pdf. Ei päivitystietoa. Luettu 5.2.2016.

Tuovila, Pirjo 2008. Menetykset ja lapsen kehitys. Teoksessa Ketola, Jari (toim.) Menetyksistä mahdollisuuksiin. Perhehoitoa lasten ja vanhemmuuden tueksi. Jyväskylä: PS-Kustannus, 29–51.

● Riitta Riekk

Tunnelmia Perhehoidon päiviltä

Ammatillisen perhekodin todellisuus – työpaja perhehoidon päivillä Jyväskylässä 9.1.2016

Valtakunnalliset lastensuojelun perhehoidon päivät järjestivät Perhehoitoliitto ry ja Pesäpuu ry yhteistyössä Pelastakaa Lapset ry:n, SOS - Lapsikylän ja Ammatillisten perhekotien liiton kanssa. Teemana tällä kertaa oli *Samassa veneessä samaan suuntaan*. Liiton työpajaa vetivät puheenjohtaja Jaana Metsänen sekä Riitta Riekk, perhekoti Riekin äiti.

Ammatillisen perhekodin todellisuus

Ammatillinen perhekotitoiminta on luvanvaraista perhehoitoa. Työpajassa pohdittiin, miten tämä sijaishuoltomuoto tunnetaan ja mikä mahdollistaa erityistä hoitoa ja kasvatusta tarvitsevien lasten ja nuorten sijoittamisen perhehoitoon. Arviointi ja valvonta kuuluvat ammatillisen perhekodin arkeen ja ne luovat toiminnalle rajat. Pohdimmekin sitä, millaiset ovat toimivat rajat ja miten perhekodissa varjellaan koskemattomuutta myös lähimmissä ihmissuhteissa. Tavoite on tuoda esille ammattiauttajan todellisuutta, kun työpaikkana on perhe ja koti. Huomio suunnataan siihen mitä peilissä näkyy, kun siihen itse katsomme ja miten totta me olemme sijaishuollon kentällä. Aikaa varattiin myös osallistujien kysymyksille

Näin esittelimme työpajaamme perhehoidon päivien ohjelmassa. Samat aiheet olivat esillä myös näytteilleasettelupöydällä, jonka äärellä kävikin kiitettävä kuhina! Ennakkokoilmoittautuneita pajaan oli 24 henkilöä. Aluksi kerroimme, mikä ammatillinen perhekoti on ja mi-

kä sen paikka on sijaishuollon kentällä. Esittelimme liiton toimintaa ja omia jäsenyyskriteerejämme sekä toimme esille ammatillisen perhekodin toimintaa ohjaavia arvoja.

Mukanamme oli myös rekvisiittaa; ikkuna ja peili. Jaana toimitti aluksi kyselijän virkaa perhekodin ikkunasta kurkistellen. Hän tiedusteli kaikkia mahdollisia lupia, todistuksia ja suunnitelmia Riitan vastaillessa perhekodin vastuuhenkilönä parhaansa mukaan. Samalla perhekodin äiti pohti peiliin tuijotellen, mitkä vaatimukset tuntuivat hyviltä ja oikeilta ja mitkä hieman ylimitoitetuilta perhehoitoon. Tavoitteenamme oli kuvata ammatillisen perhekodin arkea rehellisesti ja avoimesti. Tuoden esille tosiseikan, että vaatimuksia ja paineita on paljon ja käytänteet eivät ole aina valtakunnallisesti yhteneväiset. Keskitimme jutustelua edellä mainitun lisäksi perhekotivanhempien jaksamiseen, laajaan verkostoyhteistyöhön, työnantajavelvoitteisiin ja biologi- gisten lasten asemaan.

Keskustelua syntyi mukavasti ja puolitoista tuntia vierähti nopeasti. Keskustelu jatkui myös pöydän ympärillä ja käytävillä. Yleisesti voitaneen todeta, että olemme saaneet hyvin jalansijaa sijaishuollon kentällä. Meitä pyydetään työryhmiin ja yhteistyökumppaneiksi eri toimijoiden taholta, niin valtakunnallisesti kuin alueellisestikin. Harmittavan usein jou- dumme kuitenkin todistelemaan sitä, että olemme perhehoitoa, meitä ohjaa perhehoitolaki ja olemme pieniä toimijoita. Yhtenä synä tähän lieene edelleen se, että perhekoti nimikettä voi käyttää

myös laitokset. Perhekodeiksi kutsutaan myös toimeksiantosopimuksella toimivia sijaisperheitä, joten erottuminen omalla hoitomuotona sijaisperheiden ja laitosten välillä on tärkeää. Vahvuutenamme pienen koon lisäksi on ammatillisuus. Pystymme vastaamaan erityisten lasten ja nuorten hoitoon erityisin menetelmin, meillä on siihen kaikki edellytykset.

Samassa veneessä samaan suuntaan

Lasten, nuorten ja heidän perheidensä osallisuus ja kuuleminen on nykyisen lastensuojelun kehittämisen keskiössä. Laadukkaasti toimiva ammatillinen perhekoti huomioi tämän toiminnassaan.

Uskallanpa väittää, että tämä asia on meillä hyvin hanskassa. Mielestäni ammatillisen perhekodin itsensä on entistä enemmän osoitettava osaamistaan, tuotava sitä esille ja huudettava niin, että tulee myös itse kuulluksi. Meidän on tunnistettava ja tunnustettava omat ammatilliset ja henkilökohtaiset rajamme. Yhteistyökumppaneiden ja asiakkaiden on kunnioitettava näitä rajoja. Työmäärä ja työlle asetetut tavoitteet on oltava kohtuullisia, puhumattakaan asiallisesta kohtelusta puolin ja toisin.

Valitettavan usein kuuleminen tapahtuu silloin, kun jompikumpi osapuoli kokee tulleen väärin ymmärretyksi tai kohdelluksi. Positiivisen palautteen saaminen ja tunne siitä, että on selviytynyt tehtävistään hyvin ja laadukkaasti on perhekotivanhemmankin työhyvinvoinnin edellytys.

Me ollaan sankareita kaikki

● Varsinais-Suomen laatuupiiri

Viime kesänä LähiTapiolan Hanna Kannervo oli yhteydessä perhekoti Amandaan ja kyseli kiinnostusta vakuutusyhtiön järjestämään pelastuskoulutukseen.

Hannan kanssa lähdettiin yhdessä ideoimaan perhekotien yhteistä sammutuskoulutusta, jossa osallistujina olisivat kaikki, isosta pieneen. Kaikkien yli kaksitoistavuotiaiden tuli suorittaa etukäteen ennakkotehtävät, jotka löytyivät sankarikoulutuksen sivujen kautta. Niissä tutustuttiin lukemalla ja videoiden kautta mm. tulen sammuttamiseen, tulipalojen ennaltaehkäisyyn ja eri sammutusmenetelmiin, jonka jälkeen suoritettiin eri tehtäväosiot, joissa osaaminen pisteytettiin ja josta sai suorituksesta todistuksen.

Kauniina elokuun viimeisenä päivänä kokoontui Varsinais-Suomen laatuupiirin neljä perhekotia, kahdeksan aikuista ja kaksikymmentä lasta, Kaarinan Rantakulman VPK:n tiloissa. Tavoitteena oli suorittaa sankarikoulutus. Sankarikoulutus täyttää Suomen pelastusalan keskusjärjestön SPEK:n ja Suomen palopäällystön AS1 koulutuksen vaatimukset. Se on LähiTapiolan tukema koulutus, joka on saanut vuoden 2016 turvallisuuspalkinnon.

Koulutus alkoi Rantakulman VPK:n Heikki Mäkitalon toimesta. Ensin käytiin läpi VPK:n toimintaa ja toiminta-ajatusta. Heikki kertoi myös nuorisosaostosta ja mitä siellä tehdään. Rantakulman sammutuskalustosta saimme perinpoh-

jaisen esittelyn. Kiinnostavan esityksen ja vilkkaan keskustelun jälkeen.... pääsimme tositoimiin! Pihalla oli kaksi eritoimintapistettä, joissa pääsimme harjoittelemaan sammuttamista. Ensimmäisessä harjoittelimme tulen kohinassa Heikin opastuksella sammutuspeitteen käyttöä. Jokainen pääsi vuorollaan tukahduttamaan tulen astiasta. Opimme, että kädet tuli suojata peitteellä ja tulen lähelle tultaessa ei peitteen yli saa kurkkia, vaan sen suojassa levitetään peite palavan esineen päälle. Tämän jälkeen tulee vielä huolehtia, että peite on tiiviisti palavan esineen ympärillä ja estää hapen pääsy palavaan kohteeseen niin että tuli saadaan sammumaan. Innokkaimmat harjoittelivat useita kertoja ja mikä hienointa, kaik-

ki uskalsivat kokeilla, vaikka tehtävä vähän pelottava olikin.

Toisessa harjoituspaikassa oli kaksi palokunta nuorta opastamassa meitä vaahtosammuttimen käytössä. Jokaisen tuli repiä sokka irti sammuttimesta ja suunnata sen jälkeen suihku riittävän läheltä tulta kohti niin että ”tulipalo” sammui. Sammuttimessa oli tällä kertaa jauheen sijasta vettä, mutta se ei estänyt toden tuntua tapahtumasta. Tähän toimintapaikasteeseen saivat osallistua myös perheiden pienimmät, alle kaksitoistavuotiaat, jotka olivat asiasta innoissaan. Myös tämän tehtävän kaikki suorittivat ansiokkaasti ja varsinkin pikkumiesten into oli mukavaa katseltavaa.

Tehtävien lomassa moni esitti hyviä kysymyksiä tehtäviin liittyen. Innostus ja jännitys oli käsin kosketeltavaa ja kukaan ei olisi malttanut lopettaa. Monella pikkumiehellä oli kyllä jälkitoiveena isommat roihut!

Harjoitusten jälkeen kaikki palkittiin yhteisellä grillihetkellä. Makkara maistui ja limppari ja kahvi teki kauppansa. Lisäksi lapset keksivät vielä poimia ome-

noita jälkiruuaksi VPK:n pihalta. Heikki kirjoitti kaikille kirjalliset tehtävät suorittaneille kortin alkusammutuskurssin läpäisystä, joka on voimassa viisi vuotta. Muutama pikkumies jo laski, kuinka monta vuotta menee ennen kuin saa itse suorittaa saman kortin.

Ylimääräisenä ohjelmanumerona oli vielä palokaluistoon tutustuminen. Pää-

simme paloauton sisälle ja tutustumaan kaikkiin erilaisiin työkaluihin, mitä paloautoista löytyy. Myös autojen pillit, valot ja monenlaiset namikat ja härpäkkeet kiinnostivat isoja ja varsinkin pienempiä osallistujia. Kokonaisuutena ilta onnistui paremmin kuin hyvin ja mukavan yhdessäolon lisäksi jäi monen lapsen mieleen varmasti haave olla isona palomies. ●

● Marko Partanen, Suomen Ensihoidon Tiedotus Oy

Parisuhde on työkalu

”Olemme kulkeneet pitkän matkan yhdessä, jonka aikana on oppinut toisen hyvät ja huonot puolet, mutta vielä toinen saattaa yllättääkin ja taas välillä toinen tuntuu siinä vierellä enemmän työkaverilta kuin aviopuolisolta”, Sari Mesiniemi sanoo. Se ei ole ihme, sillä hän on pitänyt miehensä Janne Mesinien kanssa ammatillista Perhekoti Rinnettä noin 10 vuotta. He ovat töissä kasvotusten lähes joka hetki.

Mesiniemet ovat tunteneet 30 vuoden ajan, joista he ovat olleet 23 vuotta naimisissa. Sari kertoo, että he keskustelivat joka päivä. Parisuhdetta on hoidettava. ”Joskus Janne vitsailee, että avioliittoa on huolettava kuin autoa, on vuosihuollot ja kilometrihuollot. Olen vastannut siihen takaisin pilke silmäkulmassa, että onneksi ei tarvitse vaihtaa uudempaan versioon niin kuin autonvaihdoissa on tapana. Pidämme myös yhtenä kantavana voimavarana parisuhteessa huumoria. Se on tärkeä tavallisen arjen keskellä ja on myös osattava nauraa itselleen ja erilaisille tilanteille. Näin vaikeistakin tilanteista pääsee helpommin yli niin parisuhteessa kuin tässä työssäkin.”

”Puhumme paljon parisuhteen hoitamisesta, jos jätämme sen tekemättä, kohta työkään ei voi hyvin”, Sari sanoo.

Hän kertoo tekevänsä paljon myös itsetutkiskelua.

”Sijaisäidin roolissa olen löytänyt omia henkireikiä omaan hyvinvointiin. Siten pystyn rakastamaan puolisoanikin enemmän. Kummatkin harrastavat paljon yhdessä, erikseen ja perheen kesken. Liikunta on meille todella tärkeää myös työssäjaksamisen vuoksi.”

Myös vertaistuki on yksi hyvä jaksamisen väline. Ammatillisten perhekotien liiton jäsenperhekodit muodostavat valtakunnallisesti alueittain laatupiire-

”Parisuhde on työkalu isolla T-kirjaimella”, sanoo Sari Mesiniemi Perhekoti Rinteen perhekotiäiti. Kun työpaikkana on oma koti, työtoverina aviopuoliso ja työkaluna kahden persoonan muodostama parisuhde, on parisuhdetta huolettava jatkuvasti.

jä. Sari on Päijät-Hämeen laatupiirin vastaava sekä liiton hallituksen sihteeri, hän kertoo sen olevan hyvä näköalapaikka yhteiskuntaan päin. ”Päijäthämäläiset kokoontuvat kerran kuussa aina jonkun kotona. Se on vertaistukea parhaimmillaan. Sieltä tulee ammennettua paljon virtaa ja ajatuksia, kokemuksia sekä meillä on muodostunut toimiva yhteistyö muiden alueen perhekotien kesken. Vaikka mekin olemme toimineet jo kohta 10 vuotta, niin on mahtava saada vanhemmilta ’konkariperhekotivanhemmilta’ neuvoja omaan työhön.”

Ajaudumme perhekodiksi

”Ajaudumme perhekodiksi, emme ajatelleet alun perin perustaa perhekotia.

Toimimme ensin tukiperheenä useammalle lapselle käytyämme PRIDE-koulutuksen Lahdessa. Tilanne muuttui siltä osin, että meiltä kysyttiin mahdollisuutta tarjota kahdelle lapselle sijaiskotia, jonka jälkeen jäin pois opettajan töistä. Vilskettä riitti, sillä omia biologisia lapsiakin on kolme.”

Mesiniemet muuttivat v. 2007 pohjoisesta Lahteen ja nyt oli tarve hankkia isompi talo perhettä varten. He löysivät nykyisen talon läheltä Lahden keskustaa sekä palveluita, mutta maalaismaista ja rauhaa kaipaavana, vierestä löytyy kuitenkin peltoja sekä metsää lasten leikkejä varten. Kun kaksi vanhinta lasta muutti opiskelun perässä pois kotoa, Mesiniemet päättivät tarjota kahdelle uudelle lapselle paikkaa perhekodista.

”Sitten perhekodissa oli neljä sijaislasta ja Janne jäi myös kotiin töihin pois palomiehen työstä.”

Sari luonnehtii, että kodista on tullut myös työpaikka. Muutos tapahtui vähitellen, hän tiesi mitä tuleman pitää. Työmuotoutuu lapsista ja heidän turvallisen kasvuympäristön varmistamisesta. Lapsi tulee hyväksyä omana itsenään ja hänellä tulee olla mahdollisuus toteuttaa itseään ja rikastuttaa elämäänsä.

”Meiltä se vaatii aitoutta ja välittämistä. Välillä on oltava ystävällisen luja. ”Pyrimme aina, että kasvatus auttaa lasta hänen kasvussaan ja kehityksessään.

Sari kertoo, että he käyvät Jannen kanssa säännöllisesti työnohjauksessa, joka on tärkeä elementti jaksamisen vuoksi. ”Joskus rehellisesti tulee mieleen, että varmasti löytyisi helpompiakin ammatteja. Välillä tuntuu, että pitääkö kaikki tehdä karkeamman kautta, mutta kun näkee lasten iloiset ja onnelliset silmät, muistaa miksi tähän hommaan rupesi. Tämä firma ei ole vain yritys vaan tapa elää ja pitää kaikista sen jäsenistä huolta niin että voidaan taas nähdä iloisin lapsen silmiä.”

Keväällä 2016 Mesiniemet hakivat paikkaa viidennelle lapselle. Samalla ammatillista perhehoitoa tuottava Perhekoti Rinne työllisti yhden ulkopuolisen hoitajan.

Ammatilliset perhekodit anovat luovan toimintaansa aluehallintovirastolta tai Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirastolta Valviralta. Ammatillisten perhekotien periaatteisiin ja kasvatuksellisiin arvoihin kuuluu, että lapsi otetaan vastaan ilman ennakoasenteita ja heidän mielipiteitään arvostetaan sekä kasvatus on johdonmukaista ja oikeudenmukaista.

Ammatillinen perhehoitotoiminta on perhe- ja laitoshoidon välimuoto ja niissä voidaan hoitaa myös erityistä hoitoa tarvitsevia lapsia, koska osaamista edellytetään enemmän. Lastensuojelulaitok-

sia ne eivät silti ole eikä niissä siksi voida käyttää rajoitustoimenpiteitä paitsi rajoittamalla yhteydenpitoa. Ammatillisen perhekoti on kodinomainen paikka, jossa eletään yhdessä ja kotikasvatuskeino-ot ovat käytettävissä normaalin kasvatuskäytännön mukaisesti.

”Ammatillisuus tulee siitä, että keskitymme ongelmien ratkaisuun ja muutoksen aikaan saamiseen mutta ammatillisesta on myös se, että jos tarvitsen johonkin tilanteeseen apua tai neuvoja, haen sitä. Näin voimme arvioida ja kehittää omaa toimintaa, ja se on myös lapsen etu, että osaamme pyytää apua”, Sari sanoo.

Lapsi saa elää lapsuuttaan

”Voisi ajatella, että uuden lapsen perheeseen tulo olisi simppeleä, mutta monesti se on aika kiemuraistakin. Jokaisen lapsen tulo on ollut erilainen. Yhteisen historian puuttuminen lisää kasvatuksen haasteellisuutta”, Sari sanoo.

Hänen mukaansa yksi kuormittavista tekijöistä työssä on lapsen puolien pitäminen.

”On varmistettava, että lapsia ei revitä aikuisten asioiden välillä. Lapsi on lapsi, joka elää lapsuuttaan.”

Lasten vanhempien kanssa on erilaisia suhteita, joskus yhteistyö vaatii tiivistäkin työskentelyä ja haasteita luo jokaisen omat mielipiteet, miten lasta pitäisi hoitaa ja kasvattaa kun taas toisin löydetään yhdessä yhteinen lasta eteenpäin vievä sävel kasvatuskumppanuudessa ”perhehoitavan vanhemman on oltava tietoinen siitä, että sijoitetut lapset tulevat hyvin erilaisista olosuhteista ja lasten menneisyys vaikuttaa taustalla koko ajan”.

”Lasta ei voi suojella hänen menneisyydeltään, se on hänen ja se kulkee hänen mukanaan”, Sari sanoo.

”On muistettava, että vaikka olemme työntekijöitä omassa kodissa, niin olemme inhimillisiä ihmisiä iloineen ja suruineen. Stressi työn hoitamisesta, sijais- ja

biologisten lasten hyvinvointi, oma hyvinvointi ja tarpeet elämässä, parisuhteen kiemurat, paineet ja muutokset muualta päin omaan työhön ovat isoja haasteita tässä työssä. Eräänkin kerran minun ystävät, ovat sanoneet, että tuo työ, mitä teet, on haastavinta mitä he ikinä tietävät.”

Hänen mukaansa työnsarkaa riittää siinäkin, että täytyy olla tietoisia milloin tulee vaatia lapsille heidän tarvitseman- sa apu ja tuki. Jokainen lapsi on oma yksilönsä ja kasvamisen sekä kehitykseen liittyy jokaisen kohdalla omat erityispiirteensä.

”Ne on osattava vaatia, mikä edellyttää, että tiedämme lasten kehitysvaiheet.”

Biologiset lapset

”Kun perheeseen tulee uusi lapsi, se merkitsee omille biologisille lapsille uusia asioita. Vanhemmilla on jatkossa vähemmän aikaa heille ja tästä on aina keskusteltava heidän kanssaan etukäteen. Vanhemmat tytöt innostuivat perhekodin perustamisesta ja niin sanotuista uusista perheentulokkaista mutta nuorimmainen poika oli vähän hämmäntynyt”, Sari kertoo.

Perhehoitavan vanhempien biologisille lapsille järjestetään Ammatillisten perhekotien liiton suunnittelema Biologisten lasten päivät, joissa he voivat käydä läpi kokemuksiaan vertaistuen turvin. ”Tämä on koettu meillä tosi tärkeänä juttuna ja näin lapsetkin ovat saaneet puhua, kuulla ja saada tietoa ja tukea siihen muutokseen, mikä on heitä kohdannut, kun he jakavat omat vanhempansa sijaislasten kanssa”

”Me vanhempina/avioparina haluamme antaa toisillemme sekä kaikille lapsille huomiota ja aikaa sekä luoda yhteenkuuluvuuden tunnetta koko perheelle, näin me koko perhe voidaan hyvin.”

Pelissäännöt auttavat kasvatuksessa koulussa, kotona ja harrastuksissa

Idea pelisääntöjen luomisesta lähti käyntiin vuosi sitten. Toimin puheenjohtajana urheiluseura Vekin Tuki ry:ssä, joka toimii Hollolan Vesikansan alueella nimellä Vesikansan Kiekko (Veki).

Seuramme tarjoaa matalan kynnyksen toimintaa lähipalveluna alueen nuorille jääkiekossa ja sählyssä. Harjoituksia on kahdesta kolmeen kertaa viikossa lapsen/nuoren oman kiinnostuksen mukaan.

Olen seurannut lasten käyttäytymisen muutosta, niin mediassa, kuin lähiympäristössäkin perhekotiyrityksinä toimimissani. Huoleni on kasvanut suuresti mediassa esiin tulleiden ylilyöntien johdosta. Rauhaton ja häiritsevä käyttäytyminen joissain kouluissa on saanut suurta huomiota osakseen. Opettajien ja valmentajien aika menee työskentelyrauhan turvaamiseen. Hiljaisemmat lapset vastaavasti kärsivät jatkuvasta häiriökäyttäytymisestä.

Pelissäännöillä yhtenäistetään koulun, kodin ja harrastusten toimintatapoja ja puuttumista asioihin.

Olemme valinneet Kalliola ja Paimelan koulujen opetushenkilöstön kanssa yhteistyössä sanat, joita käytämme toimissamme lasten ja nuorten kanssa arjessa: SITOUTUMINEN, AUTTAMINEN JA KUNNIOITTAMINEN. Ydinsanojen kehittämisessä ja niiden merkityksien avaamisessa on osallistettu lapsia ja nuoria sekä heidän huoltajiaan. Valitut ydinsanat ovat kaikille helppoja ja noudattaa ja toimeenpanna. Sanojen sisäistäminen ja käytännön toimintaan vieminen vaatii sekä aikuisia, että lapsia miettimään ja arvioimaan omaa käytöstään ja vuorovaikutustaitojaan sosiaali-

sessä kanssakäymisessä. Hyvä vuorovaikutus sisältää toisen kunnioittamista, riippumatta siitä, kenen kanssa ollaan tekemisissä. Sitoutuminen yhteiseen ta-voitteeseen koulutyössä, harrastukses-

sa tai kotona luo perustan, joka auttaa eteenpäin. Auttaminen on jo vuorovaikutuksen jalompi muoto, jossa täytyy omien tunnetilojen lisäksi huomioda kanssaihminen tunteet ja tsemppatta-

Mukana toiminnassa:

Vesikansan Kiekko, Kalliolan ja Paimelan opettajat, Kalliolan ja Paimelan vanhempainyhdistykset, Hollolan Nuorisopalvelut, Hollolan Seurakunta, Perhekoti Joikula, Konstan Koti ja Koulu

va kaveria tarvittaessa. Kunnioittamista, sitoutumista ja auttamista tarvitaan hyvään yhteisöön, johon on mukava kuulua ja jossa jokainen tuntee olevansa sen täysivaltainen jäsen.

Sosiaalinen osattomuus syntyy monista eri ongelmista. Ennen kaikkea se on tunnetta siitä, ettei kuulu mihinkään,

eikä ole tärkeä. Osattomuuden tunteen muuttaminen aktiiviseksi osallisuudeksi sekä hyvinvointierojen kaventaminen tarvitsee turvallisia yhteisöjä, joissa ennaltaehkäisevän työn merkitys on todettu ja sitä toteutetaan puuttumalla asioihin, tarjoamalla mielekästä tekemistä, harrastusmahdollisuuksia ja mahdolli-

suutta tavata eri ikäisiä ihmisiä arjen toimien keskellä. Turvallisen yhteisön aikuiset toimivat esimerkkeinä lapsille ja nuorille. Turvallisessa yhteisössä välitetään puuttumalla. Turvallisessa yhteisössä on myös lupa mokata.

● *Susanna Rantakokko*

ERILAINEN LAATUPIIRI

Pohjoisen laatupiiri järjesti helmikuussa laatupiiritapaamisen autoilun merkeissä. Kokoonnuimme Siikajoen ajoharjoitteluradalle, missä Heikki Kylmänen palautti mieliimme autokoulussa viimeksi saatuja oppeja turvalliseen autoiluun ja auton hallintaan liittyen. Erityisesti talvi- ja liukkaankelin tuomat haasteet on meidän kaikkien syytä ottaa vakavasti joka kerta, kun liikumme autolla. Meillä on kyydissä todella arvokas lasti ja vastuu turvallisuudesta on iso. Väsymys, kiire, häiritsevät kyytiläiset, sääolot ym tekijät ovat arkea ja tuovat omat haasteensa matkan tekoon. Perhekotipiireissä ei onneksi ajeta huonokuntoisilla autoilla, vaan yleensä meillä on turvalliset

laatupelit alla (vaikkakin ne saattavat aiheuttaa naapureissa hieman kateutta).

Täsmätietopaketin jälkeen Heikki antoi kyytiä ralliautolla kaikille halukkailla. Myös rallirouva Mia ajelutti reipasta vauhtia radan läpi. Talvinen rallirata oli hurja ja mieleinen kokemus, (paitsi minulle nössölle, sain miltei traumaattista). Saimme myös itse ajaa ralliautoa, sekä kiertää rataa omilla autoilla harjoitellen esim. liukkaankelin jarrutuksia. Näin saimme tärkeää tietoa oman auton hallinnasta liukkaalla tiellä. Tätähän ei voi liikenteessä harjoitella.

Päivä oli antoisa ja tarpeellinen. Ilalla rauhoituimme Törmälän loma-keskuksen kodikkaaseen tunnelmaan ja

rentoutuimme lämpimässä paljussa hilpeällä mielellä. Rallitraumatkin taisivat jäädä paljuun. Lämpimät kiitokset Heikille opetuksesta ja kokemuksista.

Seuraavana päivänä suunnittelimme tulevia tapahtumia. Ideoimme yhdessä leirikoulutyypin perhekotitapaamisen, johon osallistuvat perhekotivanhemmat, lapset, nuoret ja biologiset lapset. Tätä kirjoittaessani tämä perhekotileiri on jo toteutunut ja onnistui hyvin.

Pohjoisen neljä aktiivista perhekotia viihtyy ja viisastuu tavatessaan. On ollut mukava keksiä ja toteuttaa uusia ideoita. Niitä kohti siis!

TALVIAJO HALTUUN

Perhekodista ehjempänä elämään

Olin silloin 13-vuotias. Muutimme pikkuveljeni kanssa vieraaseen kaupunkiin asumaan vasta perustettuun perhekotiin. Olimme ensimmäiset perheeseen sijoitetut lapset. Kaikki oli hyvin hämmäntävää ja pelottavaakin silloin. Olin kuitenkin samalla hyvin iloinen, että meille löytyi niin hieno ja mukava perhe.

Normaali arki alkoi sujumaan hyvin. Aloitin uudessa koulussa ja sain uusia ystäviä.

Monet eivät ymmärtäneet asumistamme perhekodissa ja sitä olikin vaikea selittää. Monien oli vaikea ymmärtää, että kävimme säännöllisesti kotilomilla omien vanhempiemme luona. Muuten elimme ihan normaalia elämää, tavallisessa perheessä. Harrastimme ja matkustelimme. Kävimme koulussa ja teimme kotitaskareita.

Pääsin peruskoulusta hyvin arvosainin ja hain lukioon. Sain apua ja tukea aina kun tarvitsin. Hyvänä kannustimena lukio-opintoihin sain oman läppärin. Pääsin lukioon ja opiskelin ahkerasti.

Toisena lukio-vuonna osallistuin näytelmään, mikä vei kiinnostusta ja aikaa opiskelusta. Arvosanat laski ja osa kurseista jäi kokonaan käymättä. Näytelmän loputtua sain arvosanoja pikkuhiljaa taas nostettua perhekodin vanhempien kannustuksen ansiosta.

Kevätlukukaudella oli taas paljon muuta kiinnostavampaa kuin opiskelu. Aloitin autokoulun, oli vanhojen tanssit, risteilyitä ja muita tapahtumia. Suoritin vain pakolliset kurssit juuri ja juuri hyväksytyin arvosainin.

Kolmas vuosi lukiossa alkoi hyvin. Minulle remontoitiin autotallista yksio, missä pääsin harjoittelemaan yksin asumista. Opiskelukin sujui mukavasti omassa rauhassa ja sain kurseja hyvin käytyä. Kevätlukukauden alkaessa into opiskeluun kuitenkin laantui taas. Ylioppilaskirjoitukset lähenei, eikä kaikki kurssitkaan ollut vielä käytyä. En ollut edes varma, mitä aineita aikoisin kirjoittaa. Olin tavannut myös mukavan pojan ja vapaa-aikani kuluikin mieluiten hänen seurassaan. Perhekodin vanhempien kanssa tuli erimielisyyksiä heidän ollessaan huolissaan hieman holtittomasta toiminnastani. Lukiokursseja jäi kesken, eikä koulunpenkki ollut enää niin kutsuva. Kurseja oli käytyä niin vähän, ettei lukiosta valmistuminen kolmessa vuodessa ollut enää mahdollista.

Muutin perhekodista poikaystäväni kanssa yhteiseen kotiin. Kävin tapaa-massa perhekodin vanhempia silloin tällöin ja keskustelimme sen hetkisestä tilanteesta ja tulevaisuudesta. Olin aloittanut ylioppilaskirjoitukset kolmannen vuoden kevätlukukauden aikana. Muuten koulunkäynti ei oikein enää kiinnostanut ja meinasinkin jättää lukion viime metreillä kesken.

Ylioppilaslakki oli kuitenkin sen verran suuri haave, että päätin ryhdistäytyä ja yritin saada kurssit käytyä. Kolmannen vuoden jälkeen vaihdoin aikuiskoulutukseen ja sain loput kurssit suoritettua. Ylioppilaskirjoituksetkin meni ihan hyvin. Neljännen vuoden jälkeen ylioppilastodistus oli vihdoin saatu ja olin järjettömän ylpeä itsestäni.

Hain ammattikorkeakouluihin, mutta vatsani alkoi oireilemaan pahasti, eikä päässyt osallistumaan pääsykokeisiin. Useiden kuukausien ja monien tutkimusten jälkeen diagnoosini oli Crohnin tauti. En ymmärtänyt vielä yhtään mitten vakavasta sairaudesta onkaan kyse. Minulla kävi kuitenkin hyvä tuuri ja ensimmäiset lääkkeet alkoivat tehoamaan hyvin. Vatsani rauhoittui ja pystyin taas keskittymään tulevaisuuteen. Suunnitelin tekeväni töitä ja hakevani seuraavana keväänä taas kouluihin.

Vuosi vaihtui ja enää ei tarvinnutkaan miettiä kouluihin hakemista. Olin nimittäin raskaana. Raskausaika sujui uskomattoman helposti. Pieni tyttömme syntyi ja oli kastejuhlan aika. Samassa tilaisuudessa meidät vihittiin. Paikalla oli kaikki lähimmät sukulaisemme, myös sijaisvanhempani. Pikkuinen prinsessamme kasvoi ja vanhempainvapaan jälkeen jäin hoitovapaalle. Tyttäreemme oli 1,5-vuotias, kun palasin töihin kerroshoitajaksi. Suunnittelin tekeväni töitä kesän ajan ja aloittavani syksyllä ammattikoulun. Se suunnitelma kuitenkin muuttui, kun toinen vauva ilmoitti tulostaan. Vuosi ehti taas vaihtua, kun pieni poikamme näki päivänvalon. Nyt poikammekin on jo yli vuoden vanha ja olen taas pohtinut ammatin opiskelua. Juuri nyt haluan kuitenkin viettää vielä hetken kotona seuran meidän pienten ihmeiden kasvua ja kehitystä.

Koska niin usein nyt Facebookia selaillessani olen törmännyt lastensuojelun ongelmista jankuttamiseen, ajattelin tuoda oman elämäni tarinan esille täällä teille, jotka tätä ikinä luettekaan. Aluksi haluan sanoa, että itse olen henkilökohtaisesti onnellinen lastensuojelun olemassaolosta, joten alkää ruikuttako!

Synnyin perheeseeni jossa oli isä, äiti ja 7 vuotta vanhempi biologinen sisko. Minun ollessani noin 5 vuotta, vanhempani erosivat ja muutimme siskon kanssa äidin luokse. Kuusivuotiaana, päiväkotia käydessäni, minut siskoni kanssa sijoitettiin kiireellisesti kotoa pois perhekotiin, koska äidin juominen oli meille vahingoksi. Olimme siellä kaksi kuukautta. Olin niin pieni silloin ja täysin äidin tyttö, että itkin itseni usein ikävän takia uneen. Ne ovat lähes ainoat muistot sieltä.

Vuotta myöhemmin, ensimmäisellä luokalla, tapahtui jotain elämäni lopullisesti muokkavaa. Oli 16.4.2003 ja koulupäiväni päättyi. Opettaja sanoi minulle, että minun olisi jäätävä hetkeksi hänen kanssaan juttelemaan. Jouduin siis peruuttamaan kaverille menon silloin. Sitten

opettajani sanoi, että sosiaaliviranomaiset tulevat hakemaan minut kohta. Olin aivan paniikissa, koska mietin, mitä äiti sanoo tai missä äiti edes on, äitiä alkoi yhtäkkiä tulla kauhea ikävä. Siskoni oli minusta vastuussa, kuinka hurjalta se kuulostaakaan, mutta äidilläni oli meillä ryyppyputki, eikä häntä ollut näkynyt pitkään aikaan. Miten paniikiissa sisko on minusta, kun en tule sovittuun aikaan kotiin. Ajatukset vain pyörivät päässäni.

Sosiaalityöntekijäni sanoi, että kaikki on kunnossa. He veivät minut perhekotiin. Koko matkan itkin.

Perille päästyäni ajattelin, että no, siskoni tulee kohta ja kaikki hyvin. Ollaan täällä vain pari kuukautta niinkuin vii-

meksi. Siskoni tuli viikon-kaksi myöhemmin. Minun kahden kuukauden ajatus oli lopulta 10 vuotta ja 3 kuukautta. Siskoni lähti sieltä ysiluokan jälkeen, eli oli vain pari vuotta (huom meidän ikäero).

Pääsin kotilomille äitini luokse kahden ja välillä kolmen viikon välein.

Koska ramppasin edestakasin kodin ja perhekodin välillä, muutuin sekavaksi, koska kummassakin paikassa oli täysin eri säännöt. Kapinoin perhekodissa alusta lähtien kaikkea. Kertaakaan en karannut, koska pelkäsin, että minulle suututaan kahta kauheammin. Paiskoin tavaroita, haukuin, huusin, jätin omat tehtäväni tekemättä ja satutin muita. Kaikki ei ollut hyvin, vaikkain itse sitä huomannut. Kävin kahden vuoden ajan ryhmäterapiassa, ja kun minusta oli kiinni, kapinoin. ja koska en saanut sieltä psykologien mukaan apua, he laittoivat minut yksilöterapiaan. Häpesin sitä. Terapiani alkoi yhdeksännellä luokalla ja päättyi vasta lukion kolmannelle päästyäni. Se auttoi vähän, näin jälkiviisaa-

na ajatellen.

Yläasteella minulla oli mahdollisuus päästä takaisin kotiin asumaan, mutta kesken huostaanoton purkoa äitini alkoi juomaan. Olin murtunut ja vihainen äidille. Silloin vasta ensimmäisen kerran kohdensin vihaani oikeaan kohteeseen. Sanoin ensimmäistä kertaa koko elämässäni, että äitirakas älä juo. Saatutat mua.

Vasta viimeisen vuoden ajan asuessani perhekodissa, aloin kunnioittamaan sitä, mitä minulle suotiin. Aina kotiin tullessani oli joku, joka välittää minusta, aina kun oli asiaa, sain jutella ja siellä vanhemmat eivät riidelleet. Oli turvallista. Ei tarvinnut miettiä, tuleeko äiti kotiin vai ei. Ja jos tulee, niin keitä sillä on partykaverina mukana.

Nyt omassa kodissa asuessani ymmärrän lähes kaiken sen hyvän, mitä olen saanut. Olen oppinut siivoamaan, tekemään ruokaa, oppinut ihmissuhteita, hyvät tavat ja arvot, ja mikä parasta, olen oppinut rakastamaan ihmisiä, vaikka heillä olisi mitkä viat. Rakastan äitiäni, ja hassusti olen kiitollinen, että äippä juopotteli - sen takia sain sellaiset pääomat itselleni, että en voisi olla kiitollisempi.

Kiitos sosiaalitoimen ja lastensuojeluviranomaisten, että olette ottaneet mut talteen! On paljon lapsia, jotka tarvitsevat apua, mutta eivät saa sitä. Kaikki ei näy ehkä ulospäin, millaista on perheen sisällä, eikä siitä muille kerrotakaan.

Arvostetaan sitä mitä saadaan, eikä valiteta. Suomessa meillä menee loppujen lopuksi hyvin!

Ps. Jos jostai haluatte marista niin vanhusten huollosta! Siitäkin on koke-musta, ei toki henkilökohtaista. Pidetään mummut ja papat hengissä, heillä on jotain arvokasta aina kerrottavana ja he ovat maamme palvelleet! Silti sairaalassa heidät jätetään sänkyyn makamaan eikä yritetä kuntouttaa. Puhalletaan yhteen hiileen!

● Lauri Ala, aviomies, kahden lapsen isä

BIOPERHEI-
DEN PÄIVÄT
PEURUNKA
2017

Luppoaikaa, laatua ja leppoisuutta

Yhdeksi koko vuoden odotetuimmaksi ja tärkeimmäksi tapahtumaksi on nousut liittomme järjestämät Bioperheiden päivät. Heti alusta lähtien tunnelma on rentoutunut ja ilmapiiristä voi aistia kaikki hiljaiset ja ääneen sanomattomakin asiat ja tunnelmat, jotka ovat kaikille yhteisiä. Biologista porukkaa oli tällä kertaa paikalla 36 henkilöitymää.

Vuosittainen tapahtuma on selkeästi vakiinnuttanut paikkansa juuri ainutlaatuisuutensa ja erityispiirteensä vuoksi. Lapset ja nuoret osaavat ottaa ilon irti juuri heitä ja omia perheitä varten raivattusta ja erotetusta ajasta. Ihan positiivisessakin mielessä.

Hämmästyttävää, ja merkityksellistä oli kuulla se, että kaikilla lapsilla iästä ja paikasta riippumatta oli samanlaisia kokemuksia arjesta perhekodissa ja vanhempien jakamisesta. Ensi kerralle toi-

veena ja tavoitteena olisikin vielä lisätä lasten ja nuorten yhteistä aikaa ajatusten ja kokemusten jakamiselle. Erittäin merkittävä panos tässä on upeilla ”bio”nuorilla ja aikuisilla. Tälläkin kertaa iso kiitos ja hatunnosto Juhanin ja Miitan suuntaan.

Kuten myös meillä aikuisilla laatupiireissä ja muissa liiton ja kollegoiden tapaamisissa, tärkein anti on yleensä kuitenkin yhteisten kokemusten jakaminen ja ymmärretyksi tuleminen. Kokemus ”yhteisessä veneessä” olemisesta. Tässä tehtävässä Bioperheiden päivät onnistuvat kerta toisensa jälkeen. Ohjelma oli sopivan rento ja vauhdikas laadukkaissa puitteissa. Aikaa jäi myös tärkeälle LUPPOAJALLE. Kyllä! Luppoaikaa. Jes! Ajatelkaa, ihan keskellä päivää! Senku vaan istuu ja vaikka syö. Ei tarvii eväsiä liikauttaa. No niin, asiaan:

Aikuisille oli lasten ja nuorten tärkeän palaverin ajaksi järjestetty omaa ohjelmaa. ParempiAvoliitto Ry:stä Hanna Ranssi-Matikainen kertoi meille parisuhteemme merkityksestä ja hoitamisesta, sekä siihen liittyvistä ilmiöistä.

Lyhyt 1,5 tunnin ohjelma sisälsi napakan paketin suhteen muutamasta tärkeästä erityispiirteestä, sekä pariskunnittain tehtävistä mukavista tehtävistä. Parisuhde on työssämme erityisellä tavalla koetuksella, mutta työkaluja sen hoitamiseksi on olemassa. Näihin saimmeikin lyhyesti tutustua. Nälkä kasvaa syödessä...

Lapset tulivat noutamaan meidät hoidosta vappuhengen mukaisesti. Monen mielestä yksi paras juttu oli lätkä- ja ringettepelit jäähallilla. Kirsikkana kakussa, eikun maalilla, oli maalivahtina loistanut Ville, joka ei päästänyt laukaustakaan

maaliin, jos ei kuti ollut täysin kohdillaan tai onnenkantamoinen! Aikuiset ukot sai lämiä täyttä ja kaveri vaan napsi kiekot hallintaan ku hauet katiskasta!

Tämä jutuntynkä ja kiitollinen mies ei suinkaan jäänyt ainoaksi kotinviemiseksi. Jokainen perhe sai halutessaan kuvauttaa itsensä ”oikean” valokuvaajan, Studio Sariikan Riikka Kinnusen toimesta. Kukin perhe sai juuri omannäköi-

sensä kuvan - varmana jääpi mieleen!

Kasparin kommentti äsken jutunkirjoittamista aloittaessani oli se, että ”kivaa oli, mutta olis voinu olla kaks kokonaista päivää.” Varsin armollinen ja kohtuullinen toive! Kassu veti muuten liukumäessä viikolopun pohja-ajan 18,7s . (Tämä jäi isäriepua vähän harmittamaan.)

Kihhauksen järjesti Keski-Suomen laatuipiiri. Erityiskiitos Suontamon Jus-

sille ja Sarille järjestelyistä ja ylläreistä!

Kaiken kaikkiaan oli kyllä mukavaa! Teitä, jotka ette syystä tai toisesta päässeet paikalle, oli kuitenkin vähän ikävä. Toivottavasti pian nähdään, ja sitten - ollaan vaan. Semmostahan sen on.

Ensi kertaa varten ilmoilla on jo muutamia hyviä idiksiä...

APKL RY JÄSENPERHEKODIT VUONNA 2017

POHJOIS-SUOMEN ALUE

POHJOIS-POHJANMAA

KOIRAMÄEN PERHEKOTI
Marjut & Janne Jokela
Hylkirannantie 158, 85900 Reisjärvi
puh. 0400 648277, 040 960 3198
www.koiramäenperhekoti.fi

PERHEKOTI KYLMÄNEN
Mia & Heikki Kylmänen
Tervonperäntie 11, 91900 Liminka
puh. 040-963 6811, 040-964 0060
www.perhekotikylymanen.net

RANTAKOKON PERHEKOTI
Susanna ja Hannu Rantakokko
Karviaiskuja 7, 90460 Oulunsalo
puh. 040-7667432, 040-8406592
www.rantakokonperhekoti.fi

TURULAN PERHEKOTI
Outi & Petri Turula
Karsitie 1, 86440 Lampinsaari
puh. 08-284 484, 044- 567 1031, 044-5261 773

KAINUU

PERHEKOTI KOLUMBUS
Heli Parkkinen & Erkki Heinonen
Suomussalmentie 2
89600 Suomussalmi
puh. Puh. 040-755 0826, 040-835 3933,
0400-819 788

LAPPI

PERHEKOTI PÄIVIÖ
Mirva Paasirova ja Jenni Lento
Inarintie 172, 99140 Königs
Puh. 050-531 0031, 0400-215 091
www.perhekotipaivio.fi

PERHEKOTI TUPALA
Sanna ja Tommi Tihinen
Makkosentie 3, 95440 Tornio
puh. 050 553 4436
www.tupalakoti.fi

ITÄ-SUOMEN ALUE

ETELÄ-SAVO

LA CASA GIALLA
Anita ja Jorma Puustell
Pastilantie 27, 50770 Korpikoski
puh. 0400-720394, 0400-244210
www.lacasagialla.fi

PERHEKOTI HEPORANTA
Helena & Matti Tuokko
Tylliläntie 32 A, 52700 Mäntyharju
puh./fax (015) 460 282, 040-568 1718,
040-8454718
www.perhekotihoporanta.fi

PERHEKOTI KIURURANTA
Kaija ja Juha Juurikkala
Pertunmaantie 725,
52700 Mäntyharju
puh. 040-581 9057
www.kiururanta.fi

PERHEKOTI KOTIKUMPAARE
Leena ja Ossi Häkkinen
Kangasniementie 1701
77240 Halkokumpu
puh. 040-5778546, 040-5133 483, 040-751 3763
www.kotikumpare.fi

PERHEKOTI MUKSUMÄKI
Sanna ja Tomi Tuominen
Tynkkyläntie 201, 57230 Savonlinna
puh. 045-2079747
www.muksumaki.net

PERHEKOTI PÄIVÄPIRTTI
Kati & Hannu Saarinen
Haaraojantie 83, 57210 Savonlinna
puh. 050-5348067, 050-5432559
www.perhekotipaivapirtti.fi

PERHEKOTI RANTAPIHLAJA
Pirjo-Liisa & Jouni Veihola
Kaislarannantie 7, 50200 Mikkeli
puh. 0440-173 192
www.perhekotirantapihlaja.fi

PERHEKOTI WÄISÄNHÖVI
Tiiu Raid-Ala ja Lauri Ala
Ruukintie 18, 77330 Virtasalmi
puh. 040 820 8845, 040 550 1254
www.perhekotiwaisanhovi.fi

POHJOIS-KARJALA

PERHEKOTI KETTUNEN
Rauni & Pasi Kettunen
Pakarilantie 22 D 13,
82200 Hammaslahti
puh. 044-305 4862, 050-443 1437

PIENPERHEKOTI KUKKANIITTY
Katja ja Tommi Venäläinen
Jokikyläntie 29, 75500 Nurmes
puh. 050-540 0171
www.sosiotaito.fi

PERHEKOTI TAIPALE
Heini Timonen & Heikki Antikainen
Harmaasalontie 40 A,
83500 Outokumpu
puh. 040 6472888
www.perhekotitaipale.fi

VÄLIHARJUN PERHEKOTI
Tuija & Jari Räsänen
Sätöksentie 73, 83500 Outokumpu
puh. (013) 552 468, 050 512 4497
www.valiharjunperhekoti.fi

POHJOIS-SAVO

HUKANKULMAN PERHEKOTI
Virpi Poutiainen ja Petri Korhonen
Syvärintie 66, 73300 Nilsä
puh. 040 726 0169, 050 343 7113
www.hukankulma.fi

PERHEKOTI ADALMIINA
Riitta ja Hannu Lundberg
Kuralantie 219, 78500 Varkaus
puh. 040-570 5092
www.perhekoti-adalmiina.net

PERHEKOTI FANNI
Johanna & Petri Huttunen
Alppilantie 3, 77700 Rautalampi
puh. 050 590 4313, 050 517 5774
www.perhekotifanni.fi

PERHEKOTI PAJULINTU
Liisa ja Tapio Lappalainen
Mikonmäki 2, 71800 Siilinjärvi
puh. 045-805 3849, 050-302 2411
www.perhekotipajulintu.fi

PERHEKOTI PÄÄSKYLÄ
Rauni ja Mauri Kainulainen
Kasurilanmäentie 254, 71800 Siilinjärvi
puh. 040-537 6920, 050-537 6999
www.perhekotipaaskyla.fi

PERHEKOTI RÄTY
Soili & Matti Rätty
Konttimäentie 3, 71200 Tuusniemi
puh. 050-466 1634, 0500-561561,
050-5111848
www.perhekotirataty.net

ETELÄ-SUOMEN ALUE

UUSIMAA

KARSKOGIN PERHEKOTI
Päivi ja Hannu Kosonen
Jyrkännetie 10, 02580 Siuntio
puh. 0400 200 842, 040 510 5261

PERHEKOTI ANNA & MATTI
Susanna & Erkki Ropponen
Kotiniitynrinne 4, 02400 Kirkkonummi
puh. 040 547 5222, 044 547 5222,

PERHEKOTI ELÄMÄN HELMI
Nadja ja Jussi Haramo
Heinäsarantie 14, 00630 Helsinki
puh. 040 7466 337, 044 239 2239

PERHEKOTI HERTTUAN VILLA
Lea ja Jari Kallio
Sopulitie 3, 00800 Helsinki
puh. 0400 448 989, 040 760 0207
www.herttuanvilla.fi

PERHEKOTI KATINHÄNTÄ
Emilia Konttinen ja Timo Rokka
Katinhännäntie 196, 03300 Otalampi
puh. 050-455 7750 tai 0400 976 109

PERHEKOTI KUUSNIEMI
Ulla ja Petri Kuusniemi
Tähtitorninkatu 13, 10300 Raasepori
puh. 040-700 5525, 040-700 5580

PERHEKOTI ONNENTUPA
Raija ja Jarmo Merikukka
Omenalahdentie 2 A,
04500 Kellokoski
puh. 0400-229 926, 050-354 2064
www.perhekotionnentupa.fi,
www.onnentuvanperhekodit.fi

PERHEKOTI PIKKUVARIS
Jari ja Michelle Fröberg
Messmyröntie 3, 08700 Lohja
puh. 040 779 5516, 040 529 8093
www.pikkuvaris.fi

PERHEKOTI PYTINKI
Elina & Simo Tuominen
Oikotie 189, 07950 Huuvari (Askola)
puh. 050-356 4658, 050-377 3500
www.perhekotipytinki.fi

PERHEKOTI REIJANTUPA
Reija ja Taisto Virkkunen
Jussilantie 23, 04300 Tuusula
puh. 040 753 0682, 040 708 1105
www.perhekotireijantupa.fi,
www.onnentuvanperhekodit.fi

PERHEKOTI RUUKINTUPA
Ulla & Pekka Paavola
Pörkiöntie 2, 04200 Kerava
puh. 040 542 0277, 040 540 4517
www.perhekotiruukintupa.fi,
www.onnentuvanperhekodit.fi

PERHEKOTI TALISMAN
Merili Lemvald ja Aimar Venne
Marsuntie 2 A, 04320 Tuusula
Puh. 045-328 6462
www.talisman.fi

PERHEKOTI TAMMI
Julia Vuoskoski ja Mikael Tammi
Turvetie 15, 01730 Vantaa
puh. 040-731 3584, 0400-958237
www.perhekotitammi.fi

PERHEKOTI VEHKATUPA
Susanna ja Pentti Hiltunen
Vehkatie 53, 04400 Järvenpää
puh. 050 538 1232
fax (09) 242 4099
www.vehkatupa.fi

PERHEKOTI VILLENTUPA
Kai ja Nina Puolakanaho
Onkimaantie 49 C,
04660 Numminen,
puh. 045-1231 004
www.villentupa.fi,
www.perhetukipalvelut.fi

PEURAKOTI
Leila & Raimo Peura
Kiiltokallionpolku 6 A 02180 Espoo
puh. 040-5078296, 040-509 2839
www.peurakoti.fi

VANHAKALLION PERHEKOTI
Marita Ruoho ja Matti Laukkanen
Kuutsalontie 23, 00910 Helsinki
puh. 09-344 3623, 040-511 9646
fax. 09-321 3225
www.vanhakallio.fi

ITÄ-UUSIMAA

PERHEKOTI JUOLUKKA
Tanja Ögärd ja Jouni Rouhiainen
Juolukkatie 12, 07955 Tesjoki
puh. 019-514 541, 040-717 6542,
040-504 0188

PERHEKOTI LUPAUS
Merja & Timo Fält
Koskenkyläntie 323, 07600 Myrskylä
puh. 040-523 8677
www.perhekotilupaus.fi

PERHEKOTI TOUKOLA
Mia Prähli-Ollila
Katja ja Vesa Sarmia
Myrskyläntie 1175,
07680 Juornaankylä
puh. 0400 424 559, 050 447 1031,
050 590 3677
www.perhekotitoukola.fi

PÄIJÄT-HÄME

PALONAHON PERHEKOTI
Jaana ja Timo Metsänen
Isännäntie 2, 16300 Orimattila
puh. 045 110 3063, 03 777 7711,
045 110 2512
fax. 03-777 7711
www.palonahonperhekoti.fi

PERHEKOTI JOIKULA
Marja ja Petri Engman
Rätiköntie 12, 15270 Kukkila
puh. 040-837 8737, 040-756 6115
www.perhekotijoikula.fi

PERHEKOTI KOIVU JA TÄHTI
Anne ja Mika Marttiin
Ala-Räävelintie 2, 18300 Heinola kk
puh. 040-729 7935, 040-752 3883
www.koivujatahti.fi

PERHEKOTI LÄHDE
Heini ja Reijo Leminen
Palettitie 60, 15540 Villähde
puh. 040-549 7355, 040 545 3168

PERHEKOTI RINNE
Sari ja Janne Mesiniemi
Rinteelänpolku 7, 15700 Lahti
puh. 050-372 5269, 040-705 7434,
0400-909 506
www.perhekotirinne.fi

PERHEKOTI OLJENKORSI
Heidi & Ari Ojanen
Leppojantie 220, 16300 Orimattila
puh. 050 355 7221
www.oljenkorsi.com

KANTA-HÄME

PERHEKOTI KAURISMÄKI
Päivi ja Kari Kokko
Kappalaisentie 116, 12210 Hausjärvi
puh. 019-768 464, 050-5111411

PERHEKOTI MARINMÄKI
Mari ja Diamantis Papadopoulos
Hiidenmaki 10, 13430 Hämeenlinna
puh. 0400-642 247
www.marinmaki.fi

PERHEKOTI TIIPUKKA
Tia Markus-Pitkänen ja Ari Pitkänen
Kotimäentie 37, 14200 Turenki
puh. (03) 6845 123, 040 732 7864

PERHEKOTI POTKURI
Inka ja Sauli Pöyhönen
Lukkarinmäentien 20, 16900 Lammi
puh. 044 7555 729
www.perhekotipotkuri.fi

KYMENLAAKSO

ELMERIKOTI
Elsa ja Seppo Rikkola
Paloharjuntie 20, 45740 Kuusankoski
puh. 040-8349217, 05-3745972
www.elmerikoti.fi

PERHEKOTI CATHILL
Tarja ja Matti Iivonen
Kissamäentie 270, 47200 Elimäki
puh. (05) 377 6082, 0400-943 182, 040-846 0540
www.perhekoticathill.fi

PERHEKOTI REPONEN
Ninni ja Olli Reponen
Suurmuuntajantie 11, 45610 Korja
puh. 044 2666 116, 0400 551 554

PERHEKOTI SOINTU
Ilse ja Ari Klem
Kärjenkuja 16, 45330 Harju
puh. 0400-569 439
www.perhekotisointu.fi

TUKIPALVELU KÄRRYNPYÖRÄ
Sirpa ja Tapani Lehti
Kymijoentie 38, 46910 Anjala
puh. 0400-757 169
www.karrynpyora.fi

ETELÄ-KARJALA

PERHEKOTI KUUTTI
Sirpa ja Juha Huuskonen
Kiurunkatu 10, 55420 Imatra
puh. 050 540 7882, 050 560 7875
www.perhekotikuutti.fi

PIRKKOLAN PERHEKOTI
Ismo ja Sirpa Harju
Aaponkatu 16, 55100 Imatra
puh. 0400 853 548, 050 499 3950
www.pirkkolanperhekoti.fi

LÄNSI-SUOMEN ALUE

VARSINAIS-SUOMI

ANVOLAN PERHEKOTI
Anne ja Voitto Rantanen
Kiimalehdontie 34, 21500 Piikkiö
puh. 050 596 1393 tai 040 545 6290

KATRIN PALVELUKOTI
Pietolan perhekoti
Minna Kirkkala-Virtanen ja
Harri Virtanen
Männäistentie 2 a,
23500 Uusikaupunki
puh. 050 400 1066, 050 306 0564,
050 551 4105
www.katrinpalvelukoti.fi

PERHEKOTI AMANDA
Jaana & Markus Ström
Ylhäisintie 5, 21500 Piikkiö
puh. 0400 249 858, 0400 511 437
www.pkamanda.fi

PERHEKOTI HAUKKALA
Juhani Santala ja Jaana Söderman
Inkereentie 436, 24280 Salo
puh. 040 575 6109
www.perhekotihaukkala.fi

PERHEKOTI KILA
Saara ja Markus Kiveinen
Kilakallustentie 25, 23100 Mynämäki
puh. 0400-690 054, 044-5140 853
www.kila.fi

PERHEKOTI MUSTAKISSA
Nina ja Jarmo Porkola
Tonttipellontie 26, 20960 Turku
puh. 02-2588 666, 040 591 5608,
040 777 5534
www.perhekotimustakissa.com

PERHEKOTI VAAPUKKA
Niina ja Antti Järvinen
Levontie 195, 21600 Länsi-Turunmaa,
Parainen
puh. 0440 979 051, 044 558 3352
www.perhekotivaapukka.fi

PERHEKOTI VANILLA
Merja-Liisa & Kari Hytönen
Niittukulmantie 23, 32200 Loimaa
puh. 045-134 6161, 045-134 6160
www.perhekotivanilla.fi

PIRKANMAA

HUHTIKOTI
Tuija Rönköharju-Vessari
ja Jukka Vessari
Tammikoskentie 66, 35700 Vilppula
puh. 03 - 4764 756, 040-520 5157,
040-520 5079
fax. 03 - 476 4755
www.huhtikoti.fi

KESKI-SUOMI

HAUKKAHOVIN PERHEKOTI
Maija-Riitta ja Tahvo Anttila
Matinmäentie 598, 41120 Puuppola
puh. 014-310 1005, 0500-746 571
www.jspk.fi

HARJUN PERHEKOTI
Niina Harju & Matti Harju
Myllykatu 4, 41160 Tikkakoski
puh. 050-353 0601
www.harjunperhekoti.fi

KESKUSTIEN PERHEKOTI
Sari ja Juhani Suontamo
Kielokummuntie 2, 41340 Laukaa
puh. 040-7038565, 0400-217834,
www.keskustienperhekoti.com

KEURUUN PERHEKODIT
Marjo Sieppi & Markku Malm
Huhkolantie 241, 42560 Pohjoisjärvi
puh. 014-737 148, 0400-545 001,
040-728 7580

METSÄKULMAN PERHEKOTI
Satu ja Timo Lahti
Kämppekujat 8, 43130 Tarvaala
puh. 044 771 7500, 050 411 0150,
040 523 3282

PERHEKOTI NURMIPIRTTI
Anne ja Sakari Riissanen
Muurikaisentie 46, 41390 Äijälä
puh. 014-836151, 040-5316259,
040-832 8879
www.perhekotinurmiipirtti.fi

PERHEKOTI REIMAN
Riitta-Maaria ja Kalevi Pietarinen
Uukkalantie 87, 43100 Saarijärvi
puh. 050-3237900, 050-5370558

PERHEKOTI RIEKKI
Riitta & Pasi Riekkö
Kappeliahontie 68, 41120 Puuppola
puh. 0500-646 173

SAARELAN PERHEKOTI
Jyrki & Riitta Halttunen
Kangasniementie 845,
41410 Kankainen
puh. 0440-884 592, 0440-884 591,
040-483 4712

SALMIKUUKAN PERHEKOTI
Mirjam & Jussi Lehmuskoski
Karviantie 65, 41230 Uurainen
puh. 0400 246 980, 0400 747 284
www.salmikuukka.com

ETELÄ-POHJANMAA

SÄRKISEN PERHEKOTI
Tiina ja Hannu Särkinen
Sääksjärventie 9, 62870 Vinni
puh. 040-519 6399
www.sarkisenperhekoti.net

KANNATUSJÄSENET

Lahtinen Harri ja Tiina
Mäki Liisa ja Pentti
Riipinen Sinikka ja Raimo
Muttunen Pirkko ja Martti
Kuokkanen Mari ja Mika
Maanselkä Aino ja Kimmo

Ilmoita muutokset yhteystiedoissa
WWW.APKL.FI

Ammatillisten perhekotien liitto – APKL ry

Mikä on ammatillinen perhekoti

Ammatillinen perhekotitoiminta on luvanvaraista perhehoitoa. Ammatillinen perhehoito on perhehoitoa, jota annetaan yksityisistä sosiaalipalveluista annetun lain 7 §:ssä tarkoitetun luvan perusteella ammatillisissa perhekodeissa. Ammatilliset perhekodit ovat perhehoidon ja laitoksen väliin sijoittuva sijaishuoltomuoto. Ne toimivat lähtökohdiltaan kuten toimeksiantosuhteiset perhekodit (sijaisperheet). Niiltä edellytetään vahvempaa osaamista kuin toimeksiantosuhteisilta perhekodeilta, mikä mahdollistaa myös erityistä hoitoa ja kasvatusta tarvitsevien henkilöiden sijoittamisen perhehoitoon. Ammatillisia perhekoteja ei lueta lastensuojelulain 57 §:n mukaisiksi lastensuojelulaitoksiksi, joten niissä ei voida käyttää rajoitustoimenpiteitä yhteydenpidon rajoittamista lukuun ottamatta, mutta kotikasvatuskeinot ovat käytettävissä ja niillä voidaan rajata normaalin kasvatuskäytännön mukaisesti lapsen käytöstä.

Ammatillisen perhekodin vanhempien koulutus ja työkokemus

Perhekotivanhemmilla tulee olla koulutusta ja työkokemusta lastensuojelulain mukaiseen hoito- ja kasvatustyöhön. Yksityisiä sosiaalipalveluja tuottavalla toimintayksiköllä tulee olla vastuhenkilö, joka vastaa siitä, että palvelutoiminta täyttää sille asetetut vaatimukset. Ammatillisen perhekodin vastuuhenkilö

nimetään toiminnan aloittamisilmoituksen tai lupamettelyn yhteydessä. Perhekodin vastuuhenkilöllä tulee olla vähintään sama kelpoisuus kuin kunnallisen lasten- tai nuorisokodin johtajalla ja kasvatushenkilöstöllä eli sosiaalihuollon ammatillisen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun lain (272/2005, Finlex) mukainen kelpoisuus. Soveltuvia koulutuksia ovat esimerkiksi sosiaalikasvattajan, sosiaaliohjaajan ja sosionomin (AMK) tutkinnot.

Lisäksi perhekodin vastuuhenkilönä toimivalla henkilöllä tulee olla riittävä työkokemus alalta eli vähintään 3 vuotta työskentelyä lastensuojelun piiriin kuuluvien asioiden parissa. Myös muilla perhekodissa työskentelevillä tulisi olla kokemusta lastensuojeluasioiden hoitamisesta.

Yksilöllisyys ja yhteisöllisyys, verkostotyö

Ammatillisessa perhekodissa lapset ja nuoret saavat yksilöllistä hoivaa ja huolenpitoa. Perhekotivanhempien sitoutuminen kotona tehtävään työhön antaa mahdollisuuden tähän. Ammatillisessa perhekodissa lapsella on mahdollisuus kiintyä ja kiinnittyä perheeseen, ja näin saada korjaavia kokemuksia. Ammatilliseen perhekotiin tullessa lapsella on takana epävakaita olosuhteita ja traumatisoivia kokemuksia, joiden vastaamiseen tarvitaan ammatillista osaamista. Ammatillisen perhekodin vanhemmilla on kyky kohdata lapsi tarpeineen ja vakauttaa lapsen elinolosuhteet. Perhekotiyhteisö toimii kasvattavana ja hoitavana yhteisönä, perhekotivanhemmat luovat yhteisön toimivat käytännöt ja säännöt.

Ammatilliset perhekodit työskentelevät lapsen asioissa tiiviissä verkostossa. Lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä toimii verkoston vastuuhenkilönä. Perhekoti hoitaa ja kasvattaa lasta, ja toimii yhteistyössä muiden tahojen kanssa. Perhekodit tekevät yhteistyötä lasten biologisten vanhempien, lapsen suvun ja lähipiirin, päivähoidon, koulun sekä sosiaali- ja terveystoimen kanssa. Perhekodit toimivat aktiivisena ja yhteistyökykyisenä toimijana. Lapsen hoitoa ja kasvatusta seurataan asiakassuunnitelmissa säännöllisesti, lisäksi perhekoti laatii lapselle hoito- ja kasvatussuunnitelman. Suunnitelmassa on tavoitteita lyhyelle ja pitkälle aikavälille.